

Әхмәт СӨЛӘЙМӘНОВ,
филология фәндәре докторы

АТАЙСАЛ ХӘТЕРЕ

1. Ауыл-ара йыйындар

1915 йылда “Вестник Оренбургского учебного округа” тигән баш-мала Б.Зорин тигән автор “Башкорт байрамы — йыйын” исемле мәкәлә баштыра. Ул шулай башланып китә: “Йыйын — башкорттарзың йәйге байрамы. Гәзәттә уракка төшөрзән алда үткәрелә торған был байрамдың башы бик боронго замандарға барып тоташа. Ул вакытта башкорттар мәжүси булған”. Шулай тиһә лә, “гәзәттә” тигәнәнә асыклык индерергә теләгәндәй, артабан автор, бындай байрамдар “15 майзан 10—15 июлгәсә һузыла”, тип өстәп куйған (Башкорт халык ижады. I том. Йола фольклоры. Өфө, 1995. 207-се бит).

Зориндың ошо һүззәре Әхмәтзәки Вәлидизең “Хәтирәләр”енән (Өфө, 1996) ике мәғлүмәтте хәтерләргә мәжбүр итә. Бактиһең, без башкорт менән татарзың уртақ мизгел байрамы тип белгән һабантуй XX быуат баштарында “апрелдең беренсе яртыһында” “татар ауылдарында” ғына “сиратлап ойшторолған, йәғни, бөгөн — был ауылда, иртәгә — күрше ауылда, өсөнсә көн — уның күршеһендә”. Иғтибар итегез, бер зә генә һабантуйзы, хәзергенән айырмалы рәүештә, сәсәү бөткәс түгел, ә киреһенсә, сәсәүгә төшкәнгә тиклем үткәргәндәр. Сөнки сәсәү бөтөүе түгел, ә сәсәүгә төшөү үзе бер мизгел байрамы иһәпләнгән. Һәм ул, йола талап иткәнсә, бары үзенә генә хас ритуалдар менән озатылған. Уның үз ырымдары булған.

Татарзарзан айырмалы рәүештә, һәр хәлдә, Әхмәтзәки Вәлиди языуынса, башкорттар иһә (хатта Көзән ауылы халкы кеүек, бер ауылда йәшәһәләр зә) йыйын корған. Уны май азақтарында, йәғни язлаузан йәйләүгә күскән дәүерзә үткәрер булғандар. Әхмәтзәки Вәлидизең “Хәтирәләр”ендә был хакта һүзмә-һүз шулай тиелә: *“Апрелдең беренсе яртыһында татар ауылдарында сиратлап ойшторолған һабан туйына, май азақтарында башкорт ауылдарына йыйын байрамдарына һыбай барып, кай сак аттарыбыз менән бәйгелә ярышып, зурзарзың көрәшен карап, бәләкәйзәрзәң көрәшендә үзем дә катнашып кайта торғайным”* (37-се бит).

Зориндың әйткәне бушка ғына Әхмәтзәки Вәлиди язғанды хәтергә төшөрмәгән икән. Ул да башкорт укымышлығы һүз алып барған йыйындарзы күз уңында тотқанға окшай. Ундай байрамдарза, Вәлиди

телгә алған ат сабыш бәйгеге менән билһынаштан тыш, был автор тирә-йүндән халыктың бик күп йыйылыуы, йәштәрзең, курай, думбыра, кумыз, скрипкаға кушылып, ярыша-ярыша бейешеге, һыр бирмәскә тырышып, шул күнел асыу сараларында карттарзың да улар менән бер тиң катнашыуы хақында әйткән.

Зорин башкорт йыйындарының тәрбиәүи әһәмиәткә эйә булыуын да, шуға күрә уға халыктың нык әһәмиәт бирегән дә билдәләгән. Уның әйтеүенсә, йыйындарзы күмәк ауыл бер булып үткәрер булған. Йыйын йыйыуға башкорттарзың ифрат нык әһәмиәт бирегүзәрәнә һоклаһнып, ул шулай тигән: “Йыйын — башкорттарзың иң яратқан байрамы. Ул хатта йот йылы ла үткәрелә... Бер азнаһан йыйын тигәндә, кыз-кыркын, бисә-сәсә, әбей-һәбей — бөтәһе лә тырышып-тырышып, булған ғына йорт йыһазын, кейем-һалымын, кашығаяғын тазарта: йыуырлығын йыуа, йышырлығын йыша, мөрийәләрен ағарта. Кем дә кем мөрийәһән ағартмай, байрам көндә шул кешенәң үзәнә йә йортона төртөп күрһәтәп: “Карағыз әле, карағыз: әһәкәй, мөрийәһән дә ағартмаған бит әлүк!” — тип, күмәкләшәп көләләләр” (Күрһәтелгән том).

Әле телгә алынған мәғлүмәттәргә карағанда, Зорин да, Вәлиди зә бары *ауыл-ара* нәүбәтләшәп үткәреләүсән *йыйындар*, *йәғни язғы-йәйге мизгел байрамы* хақында һүз алып барған.

2. Ырыу-ара йыйындар

Йыйындарзың шундайзары ла булған: улары *ырыу-ара* ойошторолоп, кайза үткәрелһә, шул урындың исеме менән аталған. Зәйнулла йыйыны, Актүбә йыйыны, Ишембай йыйыны, Һәүнәк йыйыны, Бәйембәт йыйыны кеүектәре ана шундайзар рәтенә инә. Һәүнәк йыйыны, мәсәләһ, Көнъяк Уралдағы күркәм Һәүнәк ташында үткәрелер булған. Уны, нигеззә, шул тирәлә йәшәгән Тамъян, Түңгәүер, Бөрийән, Карағай-Кыпсак ырыузары бергәләп ойошторған. Уларзың башлыктары, моғайын да, бүтән ырыузарзан да кунактар, йолабыз кушқанса, шул кунактар кашына, йәғни кунак күрһәтмәгә, йәнә кунак сақырғандыр.

Шуһыһы ла мәғлүм: “Бәйеш батырзың айыу булып бәйегәнә” тигән риүәйәттә әйтәләүсәнә, Һәүнәк йыйыны тирә-як ауылдарзан, алыс ерзә якын итеп, йәйләүгә халык күсенеп килеп, ул-был итеп урынлашыу менән үткәрелер булған. Тик шуһыһы: йәйләргә Урал һыртына (Әбйәлил, Бөрийән, Баймак яктары Көнъяк Уралдың бер һыртын — Кыркты, икенсәһән — Ирәндәк, өсөнсөһән бына шулай Урал тип айырым атап йөрөтә), мал-тыуар әйзәп, күсенеп килгәндә көтөп кенә торғандай, айыу яфа һала башлай. Мал-тыуарзы төһөн килеп тә һуға, шул әтлеген кылырға көндөз зә куркып тормай. Шуға ла, йәйләүгә киләү менән, кыйыу һунарсылар, урмандарзы, үзән, әрәмәләрзә кызырып, айыу ауларға тотонған.

Бер йылды айыу аулауза Бәйеш батыр за катнаша. Бер үзә, укһазакһыз-ниһез, бары бысак менән генә бер нисә айыузың башына еткән был батыр.

Һунар тамамланыуға Һәүнәк ташында йыйын королған. Шунда Бәйеш батыр толоптай (йәғни бөтөн килеш) һызырып алынған айыу тирегән кейеп, айыу булып бәйегән, ти.

Тарихи Башкортостан ерендә Туйтүбә, Мәсем ташы, Әңгәмә тауы, Туйбағы, Хөкөм тауы, Көнгәк тигән урындар бар. Кайһы берененә аталыштарынан ук аңлашылыуынса, улар за йыйын урыны булған.

Ырыу-ара йыйындар, ил-йорт өсөн хәл иткес мөһим вакифалар йә бүтән мөһим мәсьәләләр тыуа, шунда үткәрелгән (тимәк, улар мизгел байрамдары тип кенә каралмаған). Оло йыйын йыйып, мәсьәләне уртаға һалып тикшереп, ырыузар берге (союз) тоташ халык мәнфәғәтенә кағылышлы карарзар кабул кылған. 1552 йылда Казанды яулап алып, ханлык яклы халык яуының каршылығын еңгәндән һуң, үз дәүләтенә кушылырға сақырып, Иван IV башкорттарға өндәмә артынан өндәмә ебәрергә тотона. Шуларзы таратып йөрөүсә илселәр менән һөйләшеп, батшаның өндәмәләрендә иһәпкә алынмаған, телгә алынып та, аңлашылып бөтмәгән мәсьәләләргә һорашып, уларға асыклык индергәс, йыйындар йыйғандар. Шунда Ак бей батша сақырыуына ыңғай яуап биреү һақында кабул ителгән карарзар ана шундайзарзан булған. Нигезенә “Бабсак менән Күсәк” эпосының сюжеты һалынған Карагай-Кыпсак ырыуы шәжәрәһендә хәбәр ителеүенсә, “тарих туғыз йөз алтмыш бердә Бабсак уғли Күсәк үч илеүдан үч олуғ [ил] ағаларун алуб, йәғни Бикбау һәм Мәшәүле Каракужак һәм Шәғали Шакман, үч кенәзләрни алуб. Бер ничә юлдашлари илә варуб, Ак бибадшаға баш салдылар һәм ярукашлар (жалованные грамоты. — Ә.С.) алдилар, атлас карамзин тунлар киделәр. “Йөз иүли (ил булған. — Ә.С.) халкымыз”, диб, Казанга бадшаға мәғлүм улдилар, бусуб (касып. — Ә.С.) киткән нуғай халкының ерларун алдилар” (Башкорт шәжәрәләре. Өфө, 1960. 111-се бит). Был һүзәрзә дөрөслөк менән фантазия бер эретмәлә әйтелгән. Уға тиклем Бөрийән бейе Каракөләмбәттең Кыпсак бейе Бабсакты үлтереүе, шул аркала Бабсак улы Күсәктән үз үлемен табыуы һақында бәйән итеп, ошо хәлдәрзең “бәйғәмбәремез Мөхәммәд мостафа салаллаһытәғәйләһи вәссәләмнең һижрәтендан ете йөз йылдан суң” “Сыңғыз хан заманында” булыуын әйткәндән һуң, Бабсак улы Күсәкте батшаға тәбиғ кылырға барыу-сыларға башлык итеп күрһәтеү — хронологияны бутау, әлбиттә. Шуны иһәпкә алған кеүек, Бөрийән, Кыпсак, Үсәргән, Тамъян ырыу-зарының уртақ шәжәрәһенең ике вариантында ла “килмакләрени үзи дә тәләб кылған (йәғни башкорттарзан илселәр килеүен үзе үк һораған, талап иткән. — Ә.С.)” Иван батшаға дүрт ырыузың якшы кешеләренән “1-че., Үсәргән руғындан — Бикбау кенәз, 2-че, Бөрийән руғындан — Иске би кенәз, 3-че — Кыпчак руғындан Мәшәүәли Каракужак кенәз, 4-че Тамъяндан — Шағали Шакман кенәз” барыуы һақында әйтелә. Ә инде Бөрийән ырыуының үз шәжәрәһендә ошоға өстәп Илсекәй бейзе атағандан һуң, уның, икенсе төрлө әйткәндә, “йәғни Буранкол би кенәз” икәнәнә асыклык та индерелә (Башкорт шәжәрәләре. 71-се, 121-се биттәр).

Юрматы шәжәрәһенән мәғлүм булыуынса, был ырыу иһә, батша менән осрашып һөйләшеү өсөн, Казанға ырыу башлығы Тәтегәс бей етәкселегендә үзаллы делегация ебәрә. Был аңлашыла ла. Ни өсөн тигәндә, ул сакта был кәүем, 1920 йылда ТАССР төзөлгәндә шул республика биләмәһендә калдырылған Зәй, Шишмә һыузарын һыулап,

башка башкорт ырызуарына (мәсәлән, әле телгә алынған дүртәүгә) караганда, Казанға байтакка якынырак йәшәгән.

Борон шундай тәртип, шундай йола булған: илселәр ил бурысын үтәп кайтқас, ырыуы йә ырыузар береге алдында иҫәп-хисап биргән. Юрматы ырыуының бай тарихын мауықтырғыс хикәйәт кимәлендә тасуирлаған шәжәрәлә, батша менән осрашып, унан “рәхим идуб мырзалык чинә” алған Тәтегәс бей, үз иленә кайтқас, йыйын йыйып, хәзргесә әйткәндә, “командировкаһы” вақытында низәр эшләгән, шул хакта бәйнә-бәйнә “отчет” бирә. Бына шунан бер өзөк: *”Ак би бад-шаһгә бардук. Баш салдук. Кол булдук. Мән Тәтәгәчкә бадшаһ, рәхим идеб, мырзалык чинә бирде. Азнайға старосталык бирде вә һәм бадшаһдин бочкан (касый киткән. — Ә.С.) нуғайларның жирләрүн үтенәб алдык. Йөз сусар [тиресән] ясак [итеб] түләмәк булдык. Имде сез дә кәбул кыла-мусыз,”* диб сорадым. *Һәммәсе шул [йыйындағы] хәлайыклар: ”Яхшы, барчаларымыз жанделдан (ысын күңелдән. — Ә.С.) ыразый (риза. — Ә.С.) булдык,”* диделәр” (Башкорт шәжәрәләре. 29-сы бит).

Шәжәрәлә махсус әйтелмәһә лә, аңлашылалыр ки, Бикбау кенәз дә, Иҫке бей зә, Мәшәүәли Каракужак кенәз дә, Шәғәле Шакман кенәз дә үз ырыузары алдында ла, ырыузар береге алдында ла иҫәп-хисап биргән. Хәйер, уларзың батшаға мәғлүм булыузары, уның тарафынан якшы кабул ителеүзәре, унан тарханлык дәрәжәләре, “үззәренә наград итеб, грамота илан ерларен вә суларын үлчатәб вирелмакинә илтимас илә ғәриза” кылыузары, кайһы ерзәре кайза тиклем булыуы (йәғни башкорттоң традицион асабалык хокуғын өр-яңынан раслатып “жалованная грамота” алыузары) хакында шәжәрәлә ентекле әйтәләүе лә шул ил ағаларының, үз замандаштарына ғына түгел, килер быуындарға ла төбәлгән “язма отчеты” кеүек кабул ителә.

Әлбиттә, бей йә тархан, йә кенәз тип аталһалар за, илсе булып, үз белдектәре менән Иҫке бей зә, Тәтегәс тә, башкаһы ла, батша кайза — мин шунда, тип сығып китмәгән. Тотош ырыу, ырыузар союзы, халык язмышы менән бәйлә, дәүләт әһәмиәтендәге яуаплы вәкәләтлекте (полномочиены) уларға йыйын биргән. Бикбау кенәз, Иҫке бей, Мәшәүәли Каракужак кенәз, Шәғәле Шакман Ете ырыу береге тарафынан алған илсе булыу хокуғын.

Ни өсөн ете ырыузан ете бей бармаған һуң? Күрәһең, ул сакта ла кворум принцибы буйынса эш иткәндәр. Етәү исеменән шул дүртәүгә батшаға “мәғлүм улыу” хокуғы бирелгән.

Мәсем тауында йәшәгән солтанаты “талай (байтак) хандан артык булған” Мәсем хан да, иленә ниндәйзәр йырткыс януар яфа һала башлагас, үзенә кулы астында ун ике бей булһа ла, уларзың бөтәһен дә аякка бақтырып тормай. Хан хат язған:

”Батырзарым, килегез,

Туктамастан, атка менеп, елегез.

Сырактарым (күз нурзарым. — Ә.С.), килегез —

Һеззән ярзам булмаганда,

Бөтөнләй харап илебез,” —

тип, хат ебәрәп, бары дүрт ырыузың башлыктарын йыйыу менән генә сикләнә.

Ана шунан Түңгәүерзән — ғәйт мықты бәһлеуән Тимеркотлоно, Тамьян ырыуынан — Тамьян батырзы, Кыпсактан — “фил мөсәлле, арыслан йөрәк” Бабсакты, Бөрийән ырыуынан Каракөләмбәт батырзы алдыра ла, шулары менән генә кәңәшмә, үзенә күрә кесе йыйын үткәрә.

Күрәһең, йыйындың кимәле хәл итәһе бурыс менән дә билдәләнер булған. Әгәр Мәсем хан ун ике бейен дә сақырһа, теге яуыз йырт-кыска ауға сыкканда улар бер-береһенә камасау ғына тыузырыр ине. Бында тағы шуны ла иштә тотуу кәрәк. Беренсенән, фольклорза бей, тип әйтелә икән — батыр, батыр, тиелә икән, ырыу күзаллана, йәки киреһенсә. “Бабсак менән Күсәк” эпосында ла дүрт ырыузың дүрт батыры хақында һүз бара. Әммә һәр батыр за — бей. Уларзың һәр береһе үз ырыуын кәүзәләндәрә.

Бынан тыш, батыр йә бей, тип әйтеләү уның артынан әйәргән нөгәрзәрән дә үз эсенә ала. Мәсәләң, Мәсем хан Түңгәүер ырыуынан, исемләп тороп, Тимеркотлоно сақыра. Ә ул юлдаш итеп “таңдап-таңдап (һайлап-һайлап. — Ә.С.) йөз һикһән балуан алған”. Түңгәүер иһә “йөз илле үнгәр (нөгәр. — Ә.С.) батыр йыйып алған”.

Икенсенән, аңлашылалыр ки, әгәр ун ике бей зә үззәрә менән шулай ярзамсы батырзарын алып килһә, күз алдына килтерәүе лә кыйын: ни донъяға һыйып йөрөрзәр ине икән. Ә былай дүрт батырзы дүрт тарафка тосқап ебәрзең куйзың һәм вәссәләм. Нөгәрзәрән әйәртәләрме, юкмы — уныһы батырзарзың үз ихтыярында.

Тимәк, Мәсем хан кесе йыйын йыйып дөрөс эшләгән. Бында уның хәрби тактиканы якшы белеүе лә асыклана. Ә һунар итеү, ауға сығыу — яуға барыу менән бер: икеһендә лә разведка, андыу, көтмәгәндә һөжүм итеү, камау, эзәрләү кеүек алымдар кулланыла, икеһенә лә кыйыулык, тәүәккәллек кәрәк, икеһендә лә йә калаһың, йә үләһең.

Ырыу-ара йәки ырыузар союзы үткәргән Оло йыйындарза ла һәр төрлө күнел асыу саралары ойошторолор булған. Шунан һуң ырыузарзың абруйлы кешеләре (бейзәрә, тархандары, аһһақалдары, батырзары) илкөн язмышына бәйле ижтимағи һәм сәйәси әһәмиәтле мәсәләләрзе тикшереп, ырыузар союзына ингән бөтә кешеләр тарафынан да үтәләүе фарыз қарарзар қабул итер булған. Әле телгә алынған эпоста әйтәләүенсә, безгә таныш дүрт батыры йыйылып бөткәс:

Шәһәрзә Мәсем хан туй кыла, ти,
Батырзарға бик өлкән һый кыла, ти;
Бер аз уйнап-көлөп алғандан һуң,
Шул вакыт Мәсем хан бер уй уйлай, ти.

Шул вакыт сақыра, ти, батырзарын,
Тектереп алтын-көмөш сатырзарын;
Шунан хан һүз һөйләргә керешә, ти:
“Тыңдағыз, қолак һалып, яқындарым!
...Батырзарым, миңең якка қараң, — тине,
Миңең хөрмәтемә яраң, — тине,
Һеззәргә миңең бер зур йомошом бар,
Яр (юлдаш. — Ә.С.) булһын һәр қайһыңа Аллаң”, —
тине...

Артабан уларзың алдында торған бурысты аңлата. Ә бурыс, хәс тә “Бейеш батырзың айыу булып бейегәнә” тигән риүәйттәге кеүек, бөтә урман, үзән, әрәмәнә кызырып, теге яуызды табып, атып алыузы аңлаткан. Шул риүәйт кимәленән карағанда, Мәсем хан да йәйләүгә сыккас күргәндер яфаны теге йырткыстан. Нәр хәлдә, шуньһы раҫ: тәүтормош заманындағы кеүек, һөрлөгөшөп бергә йөрәмәгән сүрәттә лә, бер юлы күмәкләп сыккан һунар уңышлы тамамлана. Йырткысты үзе үлтерәүе хакында Мәсем ханға Бабсак бей үзе килеп әйтә. Шатлығының сиге булмаған хан нимә эшләй? Бына нимә эшләй ул:

Быны ишетеп, Мәсем хан торзо инде,
Түңәрәккә муйынын борзо инде;
Майзан төзөп, халык йыйып, ат саптырып,
Төрлө кызык тамаша кылды инде.

Икенсе төрлө әйткәндә, коллектив һунарзың уңышлы тамамлануы унайы менән Мәсем хан йәйләүендә йыйын үткәрелә.

3. Ете ырыу береге

Этнографтарыбыз әйтеүенсә, тарихи Башкортостандың көньяк өлөшөндә көн иткән Бөрийән, Үсәргән, Тамъян, Кыпсак, Бошман-Кыпсак, Кара-Кыпсак һәм Түңгәүер тигән ете ырыу бер союз хасил иткән. Дәүләтселек башланғысына әйә булған был берекмә тарихи сығанактарза “Ете ырыу союзы” тип телгә алына. Ә халык уны “Ете ырыу башкорто” тип кенә йөрөткән. Тарихи Башкортостандың да, уның да көньяк сиген Илектән алып Арал диңгезенәсә, артабан Каспий яғына тартылған сиктәрен һаклау иң элек ошо союз иңенә төшкән. Башкортостан кушылгандан һуң федератив нигезлә Рәсәй тип атала башлаған, уғаса Мәскәү кенәзлеге кимәлендә генә булған өр-яңы оло дәүләттең Тубылдан Каспийгаса һузылған сиген һаклау бурысы ла башта нигеззә ошо ырыузар береге елкәһенә төшә.

Башкорттоң ырыузары бик күп, мәсәлә, 1730 йылғы иҫәп буйынса улар алтмышлап булуға карамастан, “Ете ырыу” тигән һүз йыш кына “башкорт” тигән этнонимдың (йәғни кәүем атамаһының) синонимы рәүешендә лә кулланылған.

Мәғлүм булыуынса, быйыл без *башкорттар тарафынан “Ак бей батша” йә “Бөйөк кенәз” тип нарыкланған Иван IV сакырыуы буйынса* (шәжәрәләрзә шулай тиелә) *тарихи Башкортостандың Рус дәүләтенә инеүенә 450 йыл тулыуын* тантаналы рәүештә билдәләргә йыйынабыз. Тарихтың үтә лә катмарлы дәүерендә дәүләтсә фекерләүсән бейзәрәбез етәкселегендә башкорт халкы берзән-бер дәрәҫ һәм язмыштың үзән хәл итмәле шул тарихи азымынан һуңмы, нисектер, “Ете ырыу берекмәһе” тигәндә Катай ырыуы менән Юрматы ырыуын да күз уңында тотта башлағандар булһа кәрәк.

Бығаса әйтелгәнсә, борон нурматылар тәүзә хәзәр инде Татарстан биләмәһендә тороп калған Зәй һәм Шишмә буйзарын төйәк иткән. Унан Оло Изел (Волга) арьяғында йөшәй биреп, кире элекке төйәктәрәнә кайта. Тарихсыбыз Салауат Таймасов Мәскәү архивтарында соконоп яңырак

табыш алған сығанактарзан мәғлүм булыуынса, “нуғайзарзың башлығы Исмаил (үзебезсә әйткәндә, Исмағил. — **Ә.С.**) мырза... башкорттарзың Рус дәүләтенә кушылыуында үзенә күрә бер роль уйнаған” (Салауат Таймасов. Асыштар алда әле // Башкортостан. 2006. 29 август). Юрматы ырыуы шәжәрәһендә әйтеһеүенсә иһә, берзән, көн һыуығынан, икенсенән, рустарзың яқынлашып килеүенән курқып, нуғайзар Кубань-Кавказ яғына китә. Юрматы шәжәрәһендә анык итеп был хакта бына ни тип язылған: *”Борынғы аталарымыз Кубандан килеб ирди, жир-сыу диб. Салкын сыу истаб (теләп. — Ә.С.) килгәнләр. Әмма кыш сывығы көн эсселегендән яман имеш. Әмма сыуык тәжрибәчинаһ карағанда, төн яғындан урыс килгәнә [яманырақ]. Бу ерлардә урыс күб булғай (булыр. — Ә.С.)”* (Башкорт шәжәрәләре. 28—29-сы биттәр).

Әлбиттә, IV—VI быуаттарҙа һундар кысымы астында хасил булған “Халыктарзың бөйөк күсенеүе” йоғонтоһонда Уралдан Дунай буйына киткән венгрҙарға һанһыз башкорт эйәргәнә кеүек, мадьяр канлыларзың да байтағы бында тороп калып, азак башкортка әүерелгән. (Белергә ине: әлегә көндә нуғайзар тәйәк иткән Ставрополь, Дағстан яктарында Юрматы, йә башкорттоң бүтән ырыуларының этнонимын йөрөткән беззәге ара, аймактар һымак вағырақ этник төркөмдәр йә шул этнонимдар ер-һыу атамаһы булып китеүенә миҫалдар осрамай микән? Беззә Нуғай араһы, Нағайбәк тигән кәүемдәр, Нуғай юлы һәм Нуғай, Үрге Нуғай, һакмар Нуғайы, Яңы Нуғай тигән ауылдар бар бит, шулар һымак, тимәксемен). Шуның кеүек, нуғайзарзың да башкорт ерендә тороп калғандары әз булмаған, башкорттоң да күптәре көньякка юл алған һәм ахырҙа нуғайлашқан. Юрматы ырыуы шәжәрәһенән безгә шул мәғлүм: был кәүемдең башлығы Сәсле Дәрүиштең улы булмаған. Ул үзенә берзәнбер кызын нуғай егетенә бирә. Шунан тыуған Бурнак бей башкорттар менән кала, уның нәселе азак иштәк, йәғни башкорт булып китә. Уның кустыһы Йәдкәр бей иһә үз халкынан айырылмаузы хәйерле тип белгән һәм, нуғай күскененән калмай, Кубань, Тын (Дон), Кавказ тарафтарына юл ала.

Иван IV (әйткәндәй, бер-ике миҫалды иҫәпкә алмағанда, башкорттар егерме ике йәшлек кенә был батша йәнәптәренә тағылған “Грозный” йә “Яуыз” тигән кушаматты кулланмаған, киреһенсә, уны йә Бөйөк кенәз, йә Ак бей батша, йә Иван Васильевич тип олоклаған. Сөнки унан яуызлык күрмәгән. Был хакта артабан һүз булыр) сакырыуы буйынса, илсә булып Юрматынан барған Тәтегәс бей, Азнай баба, Илсекәй Тимер, Кармыш баба, уға тәбиғ кылып, унан “өч йөз өйлә кешемез бар, диәб”, “бособ киткән (каскан, йәшенгән. — **Ә.С.**) нуғайдан калған жирне үтенүб сораб” алалар (Башкорт шәжәрәләре. 289-сы бит). Бына шулай юрматылар Катай, Меңле, Табын, Бөрийән, Кыпсак ырыулары менән сиктәш булып, хәзәрге Мәләүез, Ишембай райондары һәм калалары биләгән ерзәргә килеп ултыралар. Күрәһең, уларзы ут күршеләре булған катыйзар менән бергә тап шул замандарҙа Ете ырыу союзына алғандарзыр. Борон халкы күп һәм көслә ырыуҙарға көшөзөрәктәре үззәре үк һырынып, азак бер ырыу йә кәбилә хасил итеүе кәзимге хәл иҫәпләнгән (куш этнонимлы ырыуларзың күптәре

ошо юлды үткән). Шуға күрә ырыулар беренә бүтән ырыу йә кәбиләнең һырыныуына аптырайһы түгел.

“Ете” тигән изге (мифик) һанды һаклап калыу ниәтенән, шул һыналған союзға ингән өс Кыпсак ырыуын дөйөмләштереп, Кыпсак тип бер һүз менән генә йөрөтә башлагандарзыр. Шәжәрәнән килтерелгән өзөктә лә илсе итеп Ак бей батшаға Кыпсак кәбиләһенә ингән бөтә башкорт ырыуларынан да түгел (ә улар һигез: Бошман-Һыуын-Кыпсак, Сәнкем-Кыпсак, Гәрәй-Кыпсак, Карағай-Кыпсак (мин үзем шунанмын), Кара-Кыпсак, һарыш-Кыпсак, Ак-Кыпсак (йәки Төрөкмән-Кыпсак, Нуғай-Кыпсак), һары-Кыпсак, Ете ырыу Кыпсағы), ә тоттош кәбилә исеменән бер генә кеше, Мөшәүәли Каракужак кенәз генә, ебәрелә. “Тарғын менән Кужак” эпосын хәтерләһәгез, Акса хандың кызы Акйондоззо (эпостың варианты буйынса, Акюнысты) нуғай батыры Тарғын кулынан тап ошо батыр һалдырып алыуы ихтимал. Был хакта ошо юлдарзың авторына мәрхүм Мөхәһррәм Кужаков, йәғни шул Каракужактың бер варишы, әйтә биреп куйғайны ла, үкенескә каршы, тулыһынса язып алырға һасип булманы, ул бакый донъяға күсте.

Бөтә башкорт кыпсактары өсөн дә уртақ символдарзы хәтерзә то-тоу өсөн, заманында йыр за сығарғандар. Әлшәй батыр йәшәгән Меңле ырыуы илендә өзөлөп тороп калған кыпсактар, уны үз төйәктәренә яраклаштырып, ошоләй тип йырлар булған:

Ыһый, мәрйен кеүек, тезелеп киткән

Кыпсак-Аскарзарзың урамы.

Ағастары — карама, кошо — бөркөт,

“Туксаба”зыр уның ораны.

Ни өсөн йырза тамға ла әйтелмәгән, сөнки кәбиләнең кабырға (И), капка (И), һәнәк (У) кеүек төп тамғалары шул кәбиләгә ингән һәр ырыу, һәр ырыу составындағы һәр ара (тармыт, аймак, түбә, һәсел, йәүер, ос, кесе ырыу) тарафынан вариантлаштырыла.

Һүз ығайында шуны ла әйтәйем. Һуңғы вақытта “Һаумыһығыз, ауылдаштар!”, шәжәрә байрамдары менән мауығабыз. Әммә йыш кына түшәмдән алынған оран, ағас, кош исеһдәре, тамғалар күзгә ташлана башланы. Хатта Бөрийәндәге Бабсак бабабыззың кәбере урынына куйылған таштағы (уны куйыуыларға рәһмәт, әлбиттә) язмаларза ла ошондай ук хаталар киткән. Ырыу атрибуттарын дөрөс билдәләү өсөн, С.И.Руденкоһың, Р.Ф.Кузеевтың, Р.З.Яһғужиндың китаптарына, “Сыңғызнамә”гә — күз, урындағы хәтерле карттарзың һүзенә колак һалырға кәңәш бирер инем. Бабаларыбыз йолаһын йола итәйек. Бозмайык уларзың меңәр йыллыктарза һыналған һәм тәрәккилләшеп фарыз үтәлмәле канунға әүерелгән традицияларын, хөрмәт итәйек.

“Бабсак менән Күсәк” эпосының каһармандары аталы-уллы Бабсак бей менән Күсәк бейзәң дә торған, йөрөгән ерзәре һигеззә Карағай-Кыпсак иле рәүешендә күрһәтелһә лә, шул әсәрзә лә, шәжәрәлә лә улар Карағай-Кыпсак батыры тип түгел, тоттош Кыпсак иле батыры тип атала (әйтеп үтелеүенсә, хатта хронологик яктан хаталы мәғлүмәттә лә, Карағай-Кыпсак ырыуы шәжәрәһендә Күсәк бей Иван дүртенсегә барыуы Кыпсак ырыуының да, тоттош делегацияның да етәксәһе сифатында телгә алына).

Мәсем хандан килепте бер хат Кыпсакка,
Кыпсактарзың батыры Бабсакка;
Хан ярлыгын ишеткән һуң, ултырһынмы?
Уйлаган бармак булып Мәсем ханға.

Кыскаһы, был миҫалдар барыһы ла Ете ырыу союзында бөтә Кыпсак ырыуларының бер булып (ихтимал, Ете ырыу союзы әсендә үзенә күрә автономияға эйә булған) бер берәмекте хасил итеүе хақындағы фекерҙе кеүәтләй.

4. Ете башкорт ырыуының Атайсалда ла, Айзаболанда ла йыйын йыйғанының сәбәптәре һәм асабалык язмышы

Заманыбыздың күренекле фольклорсыһы Мөхтәр Сәғитовтан комарткы булып калған язмала (карағыз: Башкорт халык ижады. I том: Йола фольклоры. Өфө, 1995. 207—209-сы биттәр) хәзерге Бөйрән ырыуы биләмәһендәге Атайсал үзәнендә язмышына “киләсәкһез” тигән яманатлы мөһөр баһылыуы һөҙөмтәһендә юкка сыккан тарихи Иҫке Тарануыл ауылы урынынан бик алыҫ түгел (ул яктан карағанда, текә тау башындағы) ақланда үсеп ултырған йыуан имәнгә борон Бөйрән, Кыпсак, Түңгәүер, Юрматы, Тамъян, Катай, Үсәргән ырыуларының төп тамғалары ырып калдырылыуы хақында мәғлүмәт бар. Ошо факт, бер яктан, быға тиклем әйтелгәнсә, Ете ырыу союзының составы заманалар үтеү менән үзгәреш кисереүенә өҫтәлмә дәлил булһа, икенсе яктан, борон тап ошо ерҙә ваҡыт-ваҡыт шул ете ырыуың йыйылышып йыйын үткәреү йолаһы күҙәтелеүенә иғтибар иттерәүе менән әһәмиәтле.

Атайсалдағы тамғалы ағастан хәзерге үлсәм күзлегенән бик йырақта ук түгел, Түңгәүер ырыуының тарихи биләмәһендәге Айзаболан ақланында иһә заманында шул ук ете ырыуың төп тамғалары сабылған мөһабәт бағана торғаны мәғлүм. Күрәһең, Тамғалы ырыу ағасы менән шул Тамғалы ырыу бағанаһы янында Ете ырыу йыйыны, нәүбәтләпме, уңайына карапмы, нисек булғанда ла үткәрелер булған. Бәлки, улардың береһе ете ырыу вәкилдәре йыйылыу өсөн, махсус рәүештә һаҡлыкка билдәләнгәндер. Ни өсөн тигәндә, был варианттың да һаҡ булыуы ихтималына тарихи нигеҙ бар. Бер риүәйәттән мәғлүм булыуынса, кенәз Александр Невский етәкселегендә рус яугирҙары менән бергә Чуд күленең бозо өҫтөндә немец рыцарҙарын тукмашып, татар-монгол яуына каршы тороп, илен курсаларға форсатын табып, Алтын Урза емереклектәрәндә хасил булған ханлыктарға ла баш биреп бармай, яугирлығы менән шөһрәт қазанған башкорттарҙы (моғайын да, тағы был кәүемдең татар-монгол, Алтын Урза хандары менән килешәү төҙөү тәҫрибәләре булыуын да иҫәпкә алып), кан койошһоҙ ғына үзәнең дәүләтенә индереү өсөн, Ақ бей батша — Иван IV мул ғына ирек һәм һоқуқтар вәғәзә итә. Шуны ул башкорт бейҙәрәненә биргән “жалованная грамоталары” менән раһлай. Хәзерге тел менән әйткәндә, рус батшаһы, үзе инициатива күрһәтеп, Башкортостандың Рус дәүләтенә договор нигеҙендә инеүен тәһмин иткән. Шул документка ярашлы, бөгөнгө властар ишәтергә лә теләмәгән, әммә татар-монгол хандары

ла иҫәпләшкән башкорттарзың ер биләүгә асабалык хокуғы ла (ә Рәсәй тарихы башкорттарзан тыш ниндәйзер башка халықтың бындай хокукка эйә булыуын белмәй), дингә хокуғы ла, традицион эске үзидаралык тәртиптәре лә, тимәк, йыйындарға йыйылып, уртақ мәсьәләләрзе демократик юл менән тикшереп, бергәләшеп, кәңәш-төйөш итешеп, фекер төйнәшеү, бергә кабул ителгән карарзарзы хәл итеү мөмкинлеге лә һакланырға тейеш була. Әммә шул Иван Васильевич үзе генә түгел, тотош Рюриковичтар династияһы ла тәхеттән китеп (ә башкорттар Ак бей батша тип хөрмәт иткән Иван IV ошо династиянан була), шул йылы урынды 1613 йылда Романовтар династияһы эләктереп була — батша үзе үк инициатива күрһәтеп бейзәребезгә үзе тапшырған (бабайзар әйтеүенсә, эт тиреһенә язылған) “жалованная грамоталар” менән нығытылған килешеп нормаларынан Рәсәй һакимдары ситләшкәндән-ситләшә башлай. Ғөмүмән, “жалованная грамоталар”зы инкар итеүзән башлап, “соглашение” йә “договор” тип аталған, шул иҫәптән, күз буяр өсөн, бер төн эсендә “ижад ителә һалып” тағылған “кушымта”ға ымһындырып төзөлгән һәм башка килешепүзәрзе һанламау, хатта ки уларзы “клочок бумаги” тип мәсхәрәләү ғүмер бакый Рәсәй өсөн үзе үк норма булып килә. Хәйер, һәр мизал да ике яклы була. Шуны раҫлап һәм:

Тарих — үткән-киткән түгел,

Тарих — һабак дәресе.

Шул һабакты кем танымай,

Ул — маңкор(о)т, дөрөсө, —

тигәнде онотоп һәм Рәсәй һакимдарының татлы вә мул вәғәзәләренә ымһынып, Башкортостандың һемәйгәндән-һемәйеп калыуы ла нормаға әүерелде. Ә бит, картайһа ла, тарихтың хәтере дөрөс. Ана ул ни ти. Иван IV һәм тотош Рюриковичтар тәхеттә сакта башкорт менән властар һин дә мин һыйышып һәм һыйынышып, тыныс мөнәсәбәттә була. Сөнки Рус дәүләте менән төзөлгән договор, “жалованная грамоталар”ға теркәлгән килешеп еренә еткереп үтәлә: башкорттоң үз еренә үзе хужа икәнән раҫлаусы асабалығы ла, традицион эске идара тәртибе лә һаклана, уның динен кысығусы ла булмай. Романовтар династияһы 1613 йылда тәхеткә ултырып, шул хокуктарзы сикләй, икенсе төрлө әйткәндә, Башкорт иленең Рәсәй менән договорлы мөнәсәбәттәрен бер яклы бозоп, хокуки баш-баштаклык күрһәтә башлай. Башкорт халкының бихисап ихтиладарына асылда шул сәбәпсе була ла инде.

Батша тәхетен дер һелкеткән шул ихтиладарзан властарзың шөрләүе аркаһында, исем өсөн генә һәм сикләнгән хәлдә булһа ла һакланып килгән асабалык хокуғыбыззы 1917 йылдың 29 октябрәндә “Ер тураһында” тигән декретка һалған имзаһы менән Ленин бөтөнләй юкка сығара. Революцияның шул ук юлбашсыһы шунан теүәл ун йыл элгәре генә “Аграрная программа социал-демократии в первой русской революции 1905—1907 годов” тигән хезмәтендә: “Депутат Хасанов от имени башкир (Уфимской губернии) напоминает об отобранном правительством двух миллионах десятин земель и требует их возвращения”, — тип, уның талабын хуплаған була. Тимәк, был кыйыу депутаттың ер мәсьәләһендә әйткән башка һүзәрән дә кеүәтләгән. Сығы-

шы Ленинда хуплау тапкан Дәүләт думаһы депутаты Кәлимулла Хәсәнов Өфө губернаһы Бөрө өйәзе Борай рус-башкорт мәктәбе уҡытыусыһы булған. Санкт-Петербургтағы Таврия һарайында (Таврический дворец) яһаған әлегә сығышында (эй, башкортом, иҫәндә тот!) ул шулай тип тә әйткән: “Әгәр безҙең хөкүмәт тарафынан тартып алынған ерзәрәбез кире кайтарылмаһа, без (башкорттар. — **Ә.С.**) ул ерзәрәҙе кире тартып алып өсөн бөтә сараларҙы ла кулланасакбыҙ. Ер мәсьәләһе, хөкүмәт куйған каршылыктарға карамай, хәл ителәсәк”. Бөгөнгө вариҫтары ва-сыят итеп кабул итмәле, байраҡ итеп күтәрмәле был һүззәрән бары шул сактағы ауыл уҡытыусыһы кимәлендә генә мәғлүмәтле Кәлимулла Хәсәнов, безҙең аңға тарих дәреслектәре һендергәнсә, “халыктар төрмәһе”, “яуызлыҡ империяһы” тигән Рәсәй шарттарында, уның баш калаһының үзәгендә, Дәүләт думаһының бейек трибунаһынан әйтергә кыйыулығы еткән. Уға карағанда белеме лә, сәйәси тәжрибәһе лә сағыштырғыһыҙ юғары, күптәре иң юғары ғилми дәрәжәле, хатта ки һакимиәттең дилбегәһен тотоу тәжрибәһе лә булған бөгөнгө Дәүләт думаһы депутаттары башкорт ере һаҡында ошо кимәлдә һүз алып барырға йөрөт итһендәр ине. Һис юғында, Дума трибунаһынан Кәлимулла Хәсәновтың һүззәрән башка депутаттар һәм Рәсәй хөкүмәте иғтибарына уқып ишеттерһендәр ине. Көнө-төнө Рәсәйҙең мәғлүмәт саралары безҙең илдең демократик ил, граждандыҡ йәмғиәте булыуы һаҡында һөйләгән шарттарҙа ниңә быны эшләмәскә?! Коммунистар тарафынан совет осоронда кабул ителгән закондар һәм башка һокуки акттар ғәмәлдән сығарыла икән, ниңә “Ер тураһында” тигән декрет үз көсөндә калырға тейеш? Тарихка Иван Грозный, Яуыз Иван тигән яман аты менән теркәлгән Иван IV, башкортка изгелек итеп, “жалованная грамоталар” биреп тороп таныған һәм уның дәүләтенә кан койошһоҙ кушылыуың тәүшартын һәм нигезен тәшкил иткән аҫабалыҡ һокуғыбыҙҙы инкар итеү Рәсәйгә ирекле инеүебезҙе шик аҫтына алыуы аңлатмаймы? Аҫабалыҡ һокуғыбыҙҙы танымау әллә “бабаларығыҙ әл дә үз ихтыярҙары менән кушылып өлгөргән, юкһа Башкортостан барыбер яулап алыныр ине, каршылыҡ күрһәтә калһа, Казан ханлығын буйһондорған тәжрибәнән сығып, унан былайыраҡ аяуһыҙлыҡ кылыныр ине” тигәнде, йә “кайза барыр инегез һез Рәсәйһез, кушылыу түгел кушылып инегез; үз иркегез менән килмәһәгез, мәжбүр булып инегез, әммә бүтән шарттар менән” тигәнде аңлатамы? Был һәм уларға бәйле башка һорауҙар бөгөнгө Дәүләт думаһында касандыр халыҡ ихтыярын үтәгән Кәлимулла Хәсәнов урынында ултырыуы иптәштәргә һәм “кулына закон менән кәләм” тоткан башкаларға ла адреслана. Ни өсөн тигәндә, тарихи Башкортостан биләмәләренең Рус дәүләте составына инеүенең 450 йыллығы — башкорт халқының аҫабалыҡ һокуғының Рус дәүләте башлығы тарафынан юридик яктан раҫлануының да 450 йыллығы ул. Шуға күрә лә юғарылағы һорауҙарға йәмәғәтселек ашығыс рәүештә һәм байрамдың бәҫен ебәрмәҫлек яуап алырға һаҡлы.

Кыскаһы, бабаларыбыҙ, “олуғ шаһымыҙ император әғзәм сар Ибан Вачилич хәзрәтлары сақырыуы буйынча”, уның дәүләтенә, Тәтегәс бей әйтмешләй, “башка һич тә уй уйларға сараһ булмағас”мы (Башкорт шәжәрәләре. 29-сы, 121-се биттәр), һисек, үз теләктәре менән инеүенә

ярты быуат үтеүгә тыуа башлай ул һораузар башкорт башында. Уларға башлап Романовтар сәбәпсе була.

”Сүп өстөнә — сүмәлә” тигән кеүек, 1798 йылдың 10 апрелендә батша Павел I башкортка карата геноцид сәйәсәтен законлаштырыусы указға имза куя. Геноцид, тим. Сөнки ул документта, башкорттар үрсемәһен өсөн, катындары түлле сакта, ирзәрен айырып, егерме биш йылға линия (сик һаклау) хезмәтенә озатыу карала. Сөнки тап шул указ буйынса Башкортостанда кантонлык системаһы индерелә, башкорттар хәрби сословиға күсерелә. Икенсе яктан, хәрби тәртип үзенекен итә. Әгәр һин башкорт икәнһең, үзең көн иткән урыныңдан бер азым да ситкә китә алмайһың. Икенсе берәй губернаға күсеп китеү һакында әйтеп тораһы ла түгел.

Иң мөһимдәренәң береһе шул — ырыуларҙың йыйындарын үткәреү кәтғи тыйыла. Сөнки ундай йыйындарҙа, именлек һәм башка донъяуи мәсьәләләргән тыш, Романовтар тыузырған яңы шарттарҙа ихтилалға күтәреләүгә бәйле мәсьәләләргә зә тикшерелер булған. «Кәңәшле эш тарқалмаҫ» тигән кеүек, был иһә ихтилалдарҙың ойошқан рәүештә башланыуын тәһмин иткән.

Кыҫҡалык өсөн “Ете ырыу” тип атап йөрөтөлгән бер ырыулар союзының вәкилдәре йыйылып урындың ике ерҙә Тамғалы ырыу ағасы һәм Тамғалы ырыу бағанаһы менән билдәләнеүенәң бер (йәки берҙән-бер) сере, бәлки, шул указға бәйлелер зә әле. Әгәр, ысынлап та, шулай булған булһа (был мәсьәләне тарихсыларыбыз иғтибарһыҙ калдырмаҫ, моғайын), ул Тамғалы ағас йә Тамғалы бағананың береһе властарға, һис шикһез, борондан ук мәғлүм булған. Ә йыйындар тыйыла, тыйылыу ғына түгел, эзәрләнә башлағас, әлбиттә, традицияға тоғро калыусан башкорт йыйын йыйыу йолаһынан тиз генә арынмаған. Шул, әлбиттә, властарға мәғлүм булмаған икенсе урында йыйылыу ихтияжын тыузырған. Тимәк, Ете ырыу беренекен хасил итеүселәрҙең ике урында йә үсеп ултырған ағаска, йә бағанаға тамға һалыуы бик урынлы һәм бик яҡшы аңлашыла: уларҙың береһе властарҙан касып, йәшерен (конспиратив) рәүештә йыйын үткәреүгә тәғәйенләнгән, тип раҫларға һигез бар. Тик уларҙың кайһыныһы борон, кайһыныһы аҙак билдәләнгән, хәзер уны асыклау, бәлки, мөһкин дә түгелдер.

Ошо һүзәрҙе укығас, кемдер, бәлки, әйе, уның хәзер кәрәге лә шул саклы, хатта, бер тин, тип әйтер. Ә хәтер? Халкыбыҙ шағиры Мостай Кәрим әйтмешләй, “хәтерҙе юғалтыу — һыялды юғалтыу менән бер ул”. Унан, бабалар йолаһын асылынаса белеү фарызылығы һи тиер бит әле! Миңә калһа, шәхсән шулай уйлайым. Үсеп ултырған ағасты тамғалау боронғорак булырға тейештер.

Сөнки үсәү — йәшәү ул,
Йәшәү — сөнки үсәү ул:
Үскән ағас йығылһа,
Йә төбөнән кыркылһа,
Кыуғын үсәр куйырып,
Сығып булмаҫлык йырып.

“Изеүкәй менән Моразым” эпосының бер вариантында Тора хан менән әйтешкә ингән Изеүкәй ауызынан да ошоға окшаш, әммә

йәнәшәлек алымы ярзамында фәлсәфәүи йөкмәткеле шундай һүззәр әйттерелә (Башкорт халык ижады. V том: Тарихи кобайырзар, хикәйәттәр (иртәктәр). Өфө, 2000. 53-сө бит):

Тамыры калған урында
Сауыл үсмәс тиһеңме?!
Ыласын үскән Уралда
Батыр үсмәс тиһеңме?!

Тимәк, беренсенән, үсеп ултырған бер ағас олонона, бер бағанаға күмәгеһе бер булып ете бейзең үз ырыуының төп тамғаһын ырыуы уларзың берзәмлеген, үз-ара татыулығын, дуслығын символлаштырған; икенсе яктан, шул изге урын, шул Тамғалы ағас менән Тамғалы бағана бөтә донъяға мәғлүм “Донъя ағасы” (“Древо мира”) хақындағы мифологик караш башкорттарға ла ят булмауына ла ишара яһай. Ә ул миф буйынса, шул мифик ағас күкте терәп тора була. Уның төбө, йәғни тамырзаны — асқы донъяны, олоно — ер өстө донъяһын, осо (башы) өскөһөн кәүзәләндәрә, тип белгән боронғолар. Тимәк, Тамғалы ағас менән Тамғалы бағана донъя моделә хақында башкорттарзың да башка халыктарзан кәм фекер йөрөтмәүен бәйән иткәндәй була. Шулай булмаһа, әз ине ти тау-ташлы Бөрйән менән Түңгәүер илендә шыма таш. Сүкеп, ырып тороп шуға яззың куйзың. Юк шул, күкте терәп торған, буйға буйсан, озон ғүмерлә ағас кәрәк булған тамға ырырға.

Өсөнсөнән, миңә калһа, тамғаларзың үсеп ултырған ағаска һуғылыуының үзенә генә хас айырым мәғәнәһе лә булған: ул быуындарзың, бер-берәһенә ялғана-ялғана, алмашына килеүен дә, традицияларзың күсәгилешлеген дә хәтергә төшөрөп, уларзы дауам итергә сақырып торорға тейеш булғандыр, моғайын. Нәк ошонда Изеүкәй батыр Тора ханға әйткән ақыллы һүззәр менән ауаздашлыҡты тойғандай булабыз за инде.

Билдәлә, ғүмер үтеү менән тамырһыз ағас, йәғни бағана ла, тамырлығы ла серей. Әммә рәхмәтлә һәм хәтерлә һәр яңы быуын сереп қолаған бағана урынына яңыһын ултыртып, картайыузан, ауған ағастың тамырынан үскән йә күршеһендә ултырған йәшерәк ағаска ете ырыу тамғаһын яңынан сабып торор булған.

Теге яман атлы указға имза һалған Павел I күптән кәбер эйәһе булһа ла, батшалар хөкөмө совет осоронда ғәмәлдән сығарылһа ла, һаман да батша хөкөмө буйынса йәшәгәндәй, ырыу йыйындары, шул иһәптән Ете ырыу йыйындары ла үткәрелмәнә. Бына шуға күрә лә һәм шуға карамаһтан, Ырыу бағанаһы менән Ырыу ағасын да, уларзағы ырыу тамғаларын да яңырта тороу, беззең заманда ла тарихи хәтерә юйылмаған, изге бабаларыбыз рухын хөрмәт итеүзән туктамаған игелекле кешеләрәбез бар икән әле, тип шөкөр кылырға форсат бирә. Рәсми фарман көтмәһтән, бары йөрәк кушыуы һәм хәтер, игелекле, изге күңеллә һәм дәүләтсә фекерләүсән бабаларыбыз рухына хөрмәт тойғоһоноң әмерә буйынса эш иткән шул кешеләрәбез алдында, бүрек һалып, бил-баш эйге килә.

“Айзаболандағы Ырыу бағанаһын Баймактағы Ишбирзе мәктәбе яңыртқан,” — тигәйне шул районда уңышлы эшләп килгән “Атайсал” йәмғиәте ағзалары. Ә инде Бөрйән районы Мәндәғол ауылы

механизаторы Илгизәр ағай Иманғолов әйтеуенсә, Атайсалдағы тамғалы имән (Мөхтәр ағай Сәғитов үзенең язмаларында, моғайын, шуны телгә алғандыр) нык қартайыузан қолағас, нисәнсе тапқырзыр инде ете ырыузың тамғаларын шул имәндең йәнәшәһендәге ағаска күсереп саба торған булғандар.

Үкенескә қаршы, теге мәлдә, мелиорация ла мелиорация, тип һөрән һалышып, тау-урманлы Бөрйәнде лә дала менән ярыштырмак булып, һөрөнтә ерзәрзе киңәйтергә тотондолар. Шулай ағас төпләүгә дәррәү тотонған мәлдә ул тамғалы қайынды ла йолқоп ырғытқандар булып сықты.

5. Атайсалда кесе йыйын үткәне

Шуныһы һөйөндөрә, бәхеткә күрә, Башқортостаныбыздың бөгөнгә етәкселеге үткән дәүерзәрзә тарихи хәтер, тарихи комартқылар тәңгәлендә яһалған хаталар өстөндә әүзем генә эшләй башланы. Тарихи хәтерзә хөрмәт итеүселәр, шөкөр, бөгөн унда ла бар. Шәжәрә байрамдарын үткәрәү хақында Хөкүмәтебез сығарған мөһим қарар — шуның тос миҫалы ул. Ошо қарарзы бойомға ашырыу сиктәрәндә, ауылдарзә “Шәжәрә байрамы”, “Һаумыһығыз, ауылдаштар!” байрамы үткәрелә. Бөрйән, Баймак һәм Йылайыр райондары етәкселеге (хакимиәт башлыктары И.Ф.Зарипов, Р.Р.Сәйетов, Ю.С.Вәлиев), быларзан тыш, әле һүз барған Ете ырыу союзының тарихи Тамғалы ағас стелаларзы яңыртыу буйынса ғәмәли эш башланы. Бөрйән районынан “Таң” гәзите мөхәррире Юлай Манапов, шағирә Айһылыу Ғарифуллина, хакамиәт башлығы урынбаҫары Роза Ғүмәрова, мәзәниәт бүлеге начальнигы Клара Ямғурсина, Башқортостан рәссамдары берлеге рәйесе урынбаҫары Жәлил Сөләймәнов, Баймак телевидениеһы операторы Хәйзәр Көмөшбаев һәм башқаларзан торған бер төркөм энтузиастар хакамиәт башлығы Ирек Зарипов етәкселегендә қасандыр ете ырыузың тамғалы ағасы үсеп ултырған Атайсал яланы (уны Тарауыл яланы тип тә йөрөтәләр) яғына үзенсәлекле эзләнеү экспедицияһы ойошторзо. “Һәм башқалар” рәтендә ошо юлдарзың авторы ла бар ине.

Маршрутыбыз Иҫке Собханғол — Ағизел қасабаһы — Әтек ауылы — Тарауыл-Атайсал яланы — Иҫке Тарауыл ауылы урыны аша үтәсәк.

Бөрйәндең элекке юлдарының қазап юлы икәнән хәтерләй-хәтерләй, Алдар тархан Иҫәнгилдиндың (Иҫәкәевтың) төп йорто иҫәпләнгән Әтеккә килеп тә еттек. Бында ошо батыр иҫтәлегенә һәйкәл асыу тантанаһында булынылғайны.

Әтектәр Алдар тарханды батыр тип кенә түгел, әүлиә тип тә белә. Уның йорт урынын әле лә изге урын тип иҫәпләйзәр: қатындар бала тыузырғанда ауырлық кисерһә, атқа талак тейһә, уларзы уның нигезе урынына килтерәләр. Үткән быуатта яман янғын сығып, тотош ауыл янып бөттә инде, тигәндә, Алдар осо янмаған.

Әтектә беззе урындағы мәктәптең директоры Нуретдин Әбүбәкерев, ауыл хакамиәте башлығы Фәйрүзә Ишбулатова менән “Атайсал” коро активистары Әхиәр Исхаков, Рәшит Йәнбәков, Мизхәт Байрамғолов, Хөрмәтулла хәзрәт Буранбаев һәм “Һакмар” гәзитенең баш мөхәррире

Илһам Йәндәүләтовтарзан торған Баймак делегацияһы көтөп торған. Әгәр зә берәй юлдаш осратһа, әкиәт батыры: “Берәүзән — икәү якшы”, — тип уны әйзүкләгән һымак, уларзы ла алып, тукталып та тормаҫтан, юлыбыззы дауам иттек.

Юл тигәнәбеззе иртәрәк мактап ташланылған икән. Хәйер, ул мактау уның йүнле өлөшө хакында ине шул. Әле иһә юл тиһән хәтерә калыр! Ауылдан сығыу менән машинабыз, йөгөн теләр-теләмәс кенә һөйрәгән үгез кеүек, баяғы юлдан, ерзән күк нисек айырыла, айырмаһы шуға тиң булған юл шәрәмәтенән бата-сума ғына алға кыймылдай. Ауыр йөк машиналары, тракторзар сокоп бөткән, изелмәһе изелгән. Юл тип әйтерлеге лә калмаған. Бары Ай рельефы менән кер тактаһын ғына хәтерләтә.

“Борон был урман юлы, моғайын, йәйзәрен вақытлыса ғына файзалана торған күс юлы ғына булғандыр за, унан ағас аралатып кына, йә һөйрәткә һөйрәтеп кенә, йә һыбай ғына йөрөгәндәрзәр,” — тип уйларға өлгөрмәнем, Ирек Фәсхетдин улы: “Кара һыйыр тауы”, — тип куйзы миңең уйзарымды һизгән кеүек. Эйе, бынан һыбай үткәндәр... Шул үткәндәр араһынан берәү айырым-асык кына күз алдына баҫкандай булды кинәт. Ике ботона ике тирмән ташы тағылған... Үзе атка түгел, кара һыйырға атланған. Дөрөсөрәге, уны шулай атландырғандар. Атланыуы ла атланыу түгел: кара һыйырзың кырлы һыртында үндөк-һез-ниһез, етмәһә, артына карап ултыра... Үзе туктауһыз ыңғыраша... Сарсаған. Кипкән ирендәре сак-сак кына кыймылдай за, унан ара-тирә ишетелер-ишетелмәс кенә ялбарыулы өн сыға: “Былай яфалағансы, атай, сал да куй мине!” Был ялбарыу кара һыйырзы етәкләп алдан һыбай барған мықты кәүзәле малайға йүнәлтелгән. Әммә ун өс-ун дүрте менән барған был үсмер алтмышын үтеп, сәсе, һакал-мыйығы салланған карттың, атай, тип, үзенә өндөшөүенә ыжламай за, иҫе лә китмәй...

Эйе, атаһын, кыпсактарзың бейе Бабсакты уңышлы һунары өсөн көнләшөүзән тота килеп үлтергәнә өсөн, варварлыктың кырағай кануны кушыуы буйынса, Каракөләмбәт өҫтөндә кон алыу йолаһын Күсәк бей хәзер инде Кара һыйыр юлы тип йөрөтөлгән тап ошо юлда ана шулай аткара башлай за, ахырза хәзерге Байназар ауылы янындағы тауға, Кыпсак ырыуының изге тауына, мендереп, бакыртып, бакыр қазанда кура була (шунан алып ул тау Курыузы тип аталып гүмер кисерә). Был хакта эпос бына ни ти:

Шунан Күсәк: ”Әшем бөттө, китәм, — тине, —

Атта елеп, Бабсак иленә үтәм, — тине, —

Тыныс булыр бынан ары Кыпсак иле,

Карымтаға килә алмаҫ бүтән,” — тине...

Был хикәйәт тамам булды ошо урында,

Даим (һәр сак. — Ә.С.) ырыузар кырылышкан

бик борон да.

Ниһайәт, Ак батшаға табиғ булғандан һуң,

Баҫылыр булды ундай хәлдәр ил түрендә.

Бына шулай тамамлана мәшһүр “Күсәк бей” эпосының Сабирйән сәсэн Мөхәмәтколов тарафынан шиғыр калыбына һалынған Кыпсак ырыуы версияһының бер варианты.

...Баймактан килгән кунағыбыз Мизхәт сәсэн Байрамғолов ағай әйтмешләй, күрмәгәнде күрә-күрә (ә сәсэн был һүззәрен, миңә калһа, үкенәү йә зарлануы рәүешендә түгел, шаяртыу, ысынлап та, ете ятып төшөнә бер кермәгән тәбиғәт хозурлығына һоклануы мәғәнәһендә лә әйтте, бугай. Сөнки форсаты сығыу менән, сырт-сырт иттереп, фото-аппаратын эшкә екте: пейзажсы рәссам буларак, материалға байықтығына ағайыбыз) сәйәхәт кылыуыбызға, эпостың тап шул һуңғы юлдарында әйтелгәнсә, бабаларыбыздың “Ак батшаға тәбиғ булғаны” туранан-тура сәбәпсә ине лә инде. Ни өсөн тигәндә, Юрматы ырыуы шәжәрәһендә әйтелгәнсә, “ак би бадишаһ... һәр тарафка хат-язулар илан илчеләр йөртөп.., һәр кем ирсә качмасын вә һәр кем үз динендә торсон, үз кайғыдәсен (йолаһын, динен, традицион идара тәртибен. — Ә.С.) тотсон, дип.., мәғлүм кылғандин соң” (Башкорт шәжәрәләре. 29-сы бит), йәғни Ак бей бадишаһтың сақырыуы буйынса, тарихи Башкортостандың Рус дәүләте составына инеүенә 450 йыл тулыу уңайы менән Президентыбыз тарафынан 2006 йылдың “Төзөкләндерәү йылы” тип иғлан ителәүе хақындағы фарманы куйған бурыстарзы гәмәлгә ашырыу йүнәләшендә мөһим бер сара юлға сақырзы беззә. Беззәң бөгөнгө мақсат Мөхтәр Сәғитов калдырған язма буйынса һәм үсеп ултырған Тамғалы ағасты күргән шаһит Илгизәр ағай Иманғолов ярзамында Ете ырыу союзы йыйын үткәрә торған урынды асыклау һәм касандыр шул ырыуларзың бейзәрә тамға сапқан ағастың урынын билдәләү ине.

...Юлыбыз азырак йүнгә килгәндәй булды. Хәйер, инде юл тигән исемдә йөрөткән баткаклы йырзанан ситкә сығып, сизәмдән барыу форсаты сықты. Бына қара урман артта қалды ла, тау-урманлы Бөрийәнәбез өсөн һирәк осрай торған, юк, берзән-бер күренешкә тап булдык: беззәң алдыбызға ине ингә, буйы буйға һыйғыһыз булып йәйрәп, Баймак далаһын хәтерләтерзәй киң ялан пәйзә булды. Бер ситтәрәк элек бында ферма, иген келәте булғанын хәтерләтеп, хәзәр инде хужаһыз қалған иске королмалар етемһерәп ултыра. Ике-өс урында бесәнселәр күренә. Кемдәрелер бесән йыя, кемдәрелер кәбән қоя. Ялан ситендә туктап, тирә-йүнде байқап алырға булдык. Баймактарзың берәһемә, кемдер:

— Бөрийәндә лә бындай ялан булыр икән, — тип куйзы, әллә һокланып, әллә күзә күргәнгә үзә ышанмай.

— Бына ошо була инде тарихи Атайсал-Тарауыл яланы. Майзаны дүрт йөз гектар. Бының ише ялан Бөрийәндә бүтән юк, — тип аңлатма бирергә ашықты Илгизәр ағай.

Ошо Илгизәр Иманғолов етәкләгән мелиораторзар төпләгән икән үткән быуаттың 70-се йылдарында был ялан ситендәгә ағастарзы. Ул беззә ас якка урман ситенә алып китте. Бер кыуаклык янына барып еткәс:

— Анауы өйкөм қарағайзың бирьяғында ине мин күргән тамғалы ағас, — тип, беззән ике йөз азым тирәһендә, бер ни тиклем Шишкиндың “Арыш” тигән картинаһындағы күренеште хәтерләтеп, ялан уртаһында куйы үлән араһында ултырған ялбыр қарағайзарға ымланы.

— Мөхтәр ағай мәрхүм телгә алған имәндең калдыктары күрен-мәнәме? — тип һорай куйзым.

— Юк, бында кайындар ғына ине. Тамгалар шуларзың берәүһендә ине, — тине Илгизәр ағай.

— Ызначит, имән картайып колагас, ул тамгаларзы кемдер кайынға күсергән.

— Шулайткандыр... Уны күргәс, ят хәрәфле языу икән, тип уйланьк. Тәүзә, был әллә берәйһененң кәбере булды микән, — тип куркып, уға теймәгәйнек. Азак кемдер йолккан булып сыкты...

Шулай тине лә Илгизәр ағай, билбыуарзан булып үскән үләнде йырып, әлеге карағайзар яғына атланы. Без күмәкләшеп уға эйәрзек. Бер аз бара биргәс, ул туктаны ла:

— Теге тамгалы кайын бына ошо тирәлә үсеп ултыра ине, — тине. Без тирә-якка күз һалдык. Өс яктан — киң ялан, артта — урман.

— Ялан тултырып тирмә корорға ла, ат сабыш, яу уйындары уйнарға ла йәтеш урын...

— Шишмәһе лә була торғайны...

— Улай-былай дошман яуы баһырзай булһа, бөтә нәмә ус төбөндәгеләй әллә кайзан ук күренеп тормалы...

— Капыл һөжүм итһәләр-фәләһәһә йәшенергә, һаксылар ышыкланып торор өсөн урманы ла йәнәш кенә...

— Бөтәһе лә хәрби тактика күзлегенән уйланылған булған икән...

Илгизәр ағай Тамгалы ағас ултырған урынды, тоғмал менәнерәк булһа ла, күрһәткәс, ир-ат халкы бына шулай әрме хәзмәтен үтәгән сакта тактика, стратегия буйынса алған барлы-юклы мәғлүмәтен искә төшөрөп, йыйын йыйылып урындың һәр яктан да уңайлы һәм йәтеш булыуын раһларға, ата-бабаларыбыздың яугирлык ақылы менән эш итеүенә һокланыуын белдерергә ашыкты. Ул арала Юлай Манапов йүгереп барып бесәнселәрзән салғы алып килде, һәм Хөрмәтулла хәзрәт, бисмиллаһын әйтеп, доға кылды ла йәшел сапанының салғыйзарын ялпылдатып, колас ташлап сабырға ла тотондо. Шулар арала экспедиция-быздың етәксенә казык киһеп килтерергә өлгөрзө. Киләсәктә ете ырыузың тамгалары сабылған бағана калкып сығасак урынға, сабылған майзандың қап уртаһына, йәшерәк ир-ат шулар казыкты кағып та куйзы. Шулар йоланы аткарғанда, имза куйыусылар араһында дүрт ырыу вәкиле барлығы мәғлүм булды.

— Бөрийән, Кыпсак, Түңгәүер, Тамъян!

— Кворум бар!

— Бик тә символик күренеш!

— Батшаға ла Ете ырыу береге исеменән дүрт ырыу вәкиле барған...

— Улай булғас, беззәң бөгөнгә йыйынды Ете ырыу берененң кесе йыйыны тип атарға була бит, егәттәр...

— Ысынлап та.

Шулар тиештек.

— Яқын арала бында ете тамгалы карағас бағана торасак. Эскиздары бар, — тине Ирек Зарипов һәм, — әйзәгез, Ете ырыузың тамгалы бағанаһы торасак ергә кағылған ошо казыкка бөтәбез зә култамға һалайык, — тип куйзы. Уның был тәкдимен барыбыз за хуп күрзек һәм Ете ырыузың дүртәүһенән вәкил катнашып, үзенә күрә кворум һасил итеүзәре һөзөмтәһендә, уйынлы-ысынлы кесе йыйын тип аталған

корзон карары тип кабул иттек. Шуны раслап, иҗтәлекле казыкка култамгаларыбыз Һалыуға, Хөрмәтулла хәзрәт, ете ырыуыбыз бейзәре рухына, илебез именлегенә, ил баштарына, ырыузларыбыз һәм ырыу-заштарыбыз һаулыгына бағышлап, аят укып ебәрзе.

Изге башлангыска изге китап һүзе менән фатиха бирелде. Килер көндәрзә бында башкорт милләтенәң дә, башкорт дәүләтселегенәң дә бер яралгыһы булған Ете ырыу союзының, тимәк, тотош халкыбыздың да какшамаҗ берзәмлеген символлаштырыусы таяу булып мөһабәт Тамгалы бағана калкып сығыр, һәм нисә быуат шаулы йыйын күрмәй, ойоп яткан сал Атайсал, гректың, мысырзың һәм бүтән кәүемдәр мифологияһындағы үлеп тереләүсе илаһтар һымак, яңынан йәнләнеп, яңынан йәмләнәр. Амин, шулай булһын!

6. Вәғзә үтәлде, өмөттәр акланды

Түземһезләнеп көткән ул көн тыузы. Бөрйәндән “Ете ырыу стела-бағанаһын асыу тантанаһы 5 октябрзә була. Ғайса ағайзы ла алып килһәгез ине” тигән хәбәр алыу менән, академик Ғайса Хөсәйеновка шылтырата һалдым.

— Ғайса ағай, тағы ла Бөрйән сақыра бит әле. Борон башкорттон Ете ырыу союзы йыйын үткәргән урында Тамгалы стела асыласақ, — тип, бәйнә-бәйнә аңлатыузы көтөп тормаҗтан, телефон сымының теге осонан ризалык яуабы ишетелде. Әйтерһең, академиктың шунан башка мәшәкәте юк, Мостай ағай әйтмешләй:

Вак мәшәкәт, ығы-зығы тамам,
Бар эшемдең сыктым осона, —

тип, миңең яктан изен генә көтөп ултырган:

— Барабыз. Ниңә бармай ти!

Артабан касан, кайза, нисек осрашыу һақында килешергә генә калды. 4 октябрь көнө юлға сығып та киттек. Юлдағылар, әйзә, юлда булһындар, ә мин, Ғайса Батыргәрәй улына шылтыратканда ни өсөн “тағы ла Бөрйән сақыра”, тинем һуң әле, шуға аңлатма бирә торайым.

Былай булды. Академигыбыз күптәнән бирле Алдар батыр язмышы менән кызыкһына. Уның һақында кисса ла яззы. 2005 йылда шул батырзың тыуған төйәге булған Әтек ауылында уға һәйкәл асырға булғас, шул тантанаға Бөрйән районы етәкселеге Ғайса Хөсәйеновты ла сақырғайны. Тыумышынан ук республикабызза башкорт телле берзән-бер “Еңеү юлында” гәзитенәң традицияһын яңы шарттарза яңыса дауам иттерәүсе “Таң” гәзитен ойшторған вақытта шунда эшләп Бөрйән шағиры булып танылған Хәсән Назаров менән мин фәкирегезгә уны озатып йөрөү бәхете тейгәйне. “Тағы ла” тигәнөмдең этнәкәһе бына шул инде.

Якшының кунағы — бер көндә, тизәр. Һынаған бар: якшының байрамы ла бер көндә булыусан. Алдар батыр һәйкәлен асыу тантанаһына килгәнөбеззә Бөрйән тигән данлы ырыу исемен ғорурлык менән йөрөткән тыуған районымдың 75 йыллығын билдәләү байрамына юлыккайнык. Был юлайы ла, рустар әйтмешләй, караптан балға эләктек: Иҗке Собханғолға килеп төшөүөбез булды — фольклор байрамына

юлыктык. Егерме биш фольклор коллективы ул көндө ижади имтихан тотто. Кемдөр генә сығыш яһаманы унда — етмешен үткәндәр зә, ете йәштәгеһе лә. Бөгәһе лә һин дә мин сәхнә хужаһы итеп тотто үзен ул көндө. Кунак булһаң, тыйһаң бул. Бында мин уларзың һәр беренә баһа бирергә йыйһынмайым. Шуны ғына әйтәм: сығыштар тамамланыуға, сәғәткә күз һалһам, Хозайым, һизмәй зә калыһылған: һә, тигәнсе, өс сәғәт үткән дә киткән! Тимәк, мауығып карарлык, онтолоп тыңларлык сығыштар күп булған. Иң мөһиме, был байрам бөрийәндәрзең дә башкаларзан һис тә калышмауын, йокомһорап ятмауын, тормаһ шулай за тормаһ быллай, тип зарланышмай, ата-бабаларыбыззан калған гүзәл традицияларыбыззы ишәйтергә тырышыузарын, ижадка ынтылыузарын күрһәттә.

Фольклор байрамы байрам ғына булманы. Коллективтар өсөн ижади имтихан булыуы менән дә сикләһмәнә. Ул һәр кемгә, һәр коллективка, үз сығыштарын башкаларзыкы менән сағыштырып, бер-беренән һабак алырға мөһкинлек биргән асык дәрәс тә, кыска вақытлы һәм күргәзмә курс та булды. Күптәр, моғайын, “Ах, бынауы Иске Собханғол мәзһиәт йорто менән Мөһәзи, Асқар ауылдарының фольклор коллективтары һымак сығыш яһарға өйрәнәп алғанда!” тип уйлап куйғандарзыр. Уйларлыклары бар за шул — уларзы әзерләүгә профессионалдар кулы қағылғаны һизәләп тора ине.

Кемгә һисектер, миңә калһа, ана шул фольклор байрамы, камертон кеүек, миңә борон-борондан Фольклор иле тип танылған Бөрийәнем ерендә узасақ тәрән мәғәнәлә тарихи вә мәзһи сараға көн элгәре көйләгәндәй иттә. Ысынлап та, 5 октябрь көндө индә һәр соқоро, һәр һазматы таныш юлдан Атайсалға карай юл алғанда, шуның тәһсирәндәлер, моғайын, “Юл азабы — гүр ғазабы” тигән мәкәл искә лә төһмәнә.

Таныш юлдан, тиһәм дә, был юлайы осрашқанда был танышыбыз — беззә, без уны танымағандай булдык. Ни өсөн тигәндә, был арала көн дә һызырып яуған ямғыр үзенекен иткән. Күренәп тора, тырышлығы һис кенә лә бушқа китмәгән: үткәнәндә тәгәрмәстәр яртыһынан ғына сумған соқор-сақырға қыры тиңә итеп һыу тултырған. Үткәнәндә без ултырған күмәк машина калдырған эззәрзә тәрән-тәрән йырғанактарға әүерелдергән. Теге сакта еңел генә үткән урындарза ла машиналарыбыз, тишелгән танауына кейзерелгән түңгәләккә тағылған дилбегәнә қырын ятып тартыуға ла исе китмәгән қарышқак үгәззәрзә хәтерләтеп, ыкка бармай қырталашты... Әммә берәү зә зарланманы, берәү зә юлдан кире боролманы. Нисек итһәк иттек, илле алла, қырк мулла менән тигән кеүек, имен-аман һәм теп-теүәл килеш Атайсал яланы ситенә киләп сықтык. Был мәл, иманым камил, теге сактағыса, район һакимиәте башлығы Ирек Зарипов үзә руль артына ултырған беззәң машинала килгән академик Ғайса Хәсәйенов, халык йырсыһы һәм қурайсы Дәүләтбай дуһым Рәһмәтуллин, бар ғүмерен тыуған яғыбыззы өйрәнәүгә бағышлаған атқазанған укытыусы Марат Муллағолов һәм мин фәкирегеһ, тирә-яқтан ябырылып бында килеүебезгә сәбәпсе булған Ете ырыу бағанаһын башкаларзан алда күрергә теләгәндәй, тәзрәләргә текәлгәнбез.

— Ана ултыра! Ана!

— Көн болотло булһа ла, ете суклы курай тажы әллә кайзан ялтлап күренеп тора!

Академик Файса Хөсәйенов фән донъяһында ла, халык араһында ла гүмеренең ғалимлык дәүеренең күп өлөшөн халкыбыз шағиры Мостай Кәрим ижадын өйрәнәүгә һәм уның нескәлектәрен әзәбиәт һөйөүселәргә төшөндөрәүгә бағышлаған белгес буларак мәғлүм. Юл тигән оло дәрәжәгә дәгүә итһә лә, безҙең алда имтихан тотта алмаған, киреһенсә, үзе безҙе һынарға маташкан ерзән килә ятканда, һынамсыл карашы менән һынап килә торғас, машинабыҙың руле ышаныслы кулдарҙа икәнәнә төшөнөп, тынысланғандай иткәс, академик ағайыбыз:

— Бер йылды, — тип һүз асты, — Мостай ағай менән Рауза еңгәй икәүләшеп Малкар иленә халык шағиры Кайсын Кулиевка кунакка барғандар. Руль артына ултырып, кот осормалы Кавказ юлдары буйлап, быларҙы хужа үзе йөрөтә икән. Шунда Мостай ағай: “Водителебез — халык шағиры. Былай булғас, без кем булып сығабыз инде?!” — тигән. Шуның кеүек килеп сыкты бит әле был сәфәр. Бөйрәндең башлығы — үзе безҙең водитель. Без үзебез кем булып сығабыз инде былай булғас?!

Ир-аттың берзәм көлөүенә салоныбыз бер нисә секундка зыңлап торҙо, хатта машинабыз сайкалып-сайкалып киткәндәй итте. Шунан һуң салонда тынлык урынлашҡайны. Әйтерһең, һәр кем академиктың мәрәкәләп әйткәнән ысынға алып, үз алдына уйға батты. Әле бына иҫтәлекле бағана-стела күренәүе һаҡында ишетеү менән, һапыл уянып киткәндәй, Файса ағай биргән “дәрәжәләребез”ҙе онотоп, бөтәбөз ҙә тәҙрәгә һапландык.

Ете ырыу йыйыны үткәрелгән урында билге кеүек ярпайышып ултырған ике карағайҙан алыс түгел, һәк теге мәлдә без ултыртқан бағана урынында (арлы-бирле юнғыслап кына ултыртылһа ла) ул һаҡытлы билгенең дәрәжәһе ҙур ине. Ул һәғәҙә һимволы булып торҙо бында. Сөнки теге мәлдә ағасын үзе һайлап, үзе киҫеп тороп, Ирек Зарипов урмандан уны үзе алып килеп биргәйне. Ошо ғына ла уны һәғәҙә бағанаһы тип атарға ерлек бирә. Ул кесе йыйында катнашыусылар уның был мәғәнәнән яҡшы аңланы. Шулай ҙа һәғәҙәнә яҙыу, култамға менән һығытыуы ла һуп күрзе. Ошо урында Ете ырыу бағанаһы тораһағын яҙып, бына ни өсөн теге һаҡта кесе йыйынға йыйылыусылар култамғаларын һалды уға. Шул рәүешле һәғәҙәле бағана үзе үк юридик документ һаҡысын алғандай булғайны.

Мин йәнәшәмдә генә ултырған “водителебез”ҙең йөзөнә күз һалам. Алыстан карағанда берсә Санкт-Петербургтағы Александр бағанаһын, берсә қазап куйылған койрокло яу уғын хәтерләтә биреп, алдыбыҙҙа һәрәйеп калкып сыкқан һомғол бағана-стела өсөн кулайлы карағас һайлай башлағандан алып, уны киҫеп ошо хәлгә еткереп, урынына килтереп ултыртқанға тиклем әллә нисә тапкыр күрәүенә карамаһтан, алдындағы юлды иғтибарынан ыскындырмай ғына, ул да без һапланған яктан күзен алмаһқа тырыша ине. Ә йөзөн кәнәғәт йылмайыу һурландыра. Кәнәғәтләнергә лә, ауыз йырып йылмайыуға ла бөгөн һақы бар уның. Илгизәр ағай телгә алған замандарҙа Бөйрән һовһозының ветеринария буйынса табибы һифатында был яктарға ла

килеп сыккылай ине бит. Тамгалы ағас хақында шул сактарза ук хәбәрзар ине. Тик, башкалар һымак ук, ул да тамгаларзың мәғәнәһен дә, әһәмиәтен дә аңламай ине. Якташы Мөхтәр Сәғитовтың язмаһын укығас кына, ырыу шәжәрәләре, урындағы риүәйәттәр, эпостар менән таныша килә генә аңланы ул эштең асылын. Ана шунда моронлағайны уның күңеле төбөндә, эх, шуны яңынан тергезгәндә, тигән хыял. Һуң булһа ла уң булһын тигән кеүек, касандан бирле күңеле төбөндә йөрөткән хыялы бөгөн килеп, Республика көнө алдынан ғына, гәмәлгә ашһын әле! Рәхмәт Баймактағы коллегаһы Рөстәм Сәйетовқа! Рәхмәт ошо стела мәсьәләһе буйынса тынғы бирмәгән “Атайсал” корона! Һәм, әлбиттә, ошо эшкә игтибар итеп, уның барышы менән кызыкһынып торған Мортаза Ғөбәйзулла улына рәхмәт! Ошолар хақында алдан ук үзе һөйләгәнғәме, уның сыуак көндәй якты йөзөнән ана шуларзы укығандай булдым.

Шул арала уға һораузар яузыра башланьк:

— Бейеклеге күпме инде уның?

— Башкорттоң ете ырыуы береге йыйылып урын булғас, “7” һанына өстөнлөк бирергә тырыштык: өскө өлөшө — ете метр, ер астындағыһы — ике.

— Ниндәй ағас?

— Карағас. Йылайыр урман хужалығына рәхмәт! Уны шуларзан килтерзек.

— Йәше билдәләме икән?

— Егеттәр, 300 йылдан артығырак йәшәгән ағас булып сыкты...

— Дә-ә. Башкорт башынан үткән бик күп тарихқа шаһит булған икән. Теле булһа, әллә нимәләр бәйән иткән булып ине...

— Быға тиклем һөйләмәгәнән хәзер үзенә барлығы, булмышы менән бәйән итеү бурысы ошо стеланың үзенә төшәсәк.

— Әйе-е, күңеле һак, зиһене камил булып, стеланың телен белеүселәргә, әлбиттә...

Шул ерзә әңгәмәбез өзәлдә — машинабыз стеланың янына ук килеп еткәйне инде. Без төшөргә ашыктык. Төштөк тә, баштарыбыззы саңкайтышып, уратып йөрөп, уны ентекләп карай башланьк. Йыуан карағас һырлап, ырып эшләнгән башкорт орнаменттары менән бизәлгән. Барыһы ла уны әзерләүселәрзәң был эшкә күңел биреп, зауык менән тотоноуы хақында һөйләй. Күккә терәү булайым, тигәндәй һерәйеп торған был һомғол бағананың ослайып бөткән осо стилләштерелгән ете тармаклы курай тажы менән тамамланыуы уны символик мәғәнәле итә, уға йәм биреп тора. Бағана олоно әйләнәһе, уратып сыккансы, ырылған ырыу тамгалары менән бизәлгән. Улар етәү. Бер кулса һасил иткәндәй, түңәрәк буйынса урынлаштырылыуы шул символик мәғәнәһен бер яғын — шул ете ырыузың бер кор тәшкил итеүән аңлата булып. Ә инде бағана-стела тирәләй ултыртылған һәм һәр берәһенә берәр тамға иретеп йәбештерелгән суйын бағаналар ете ырыузы, уларзың бер-берәһенә сынйыр менән тоташтырылыуы шул ырыуларзың союзын, шул союздың һыклығын, бер-берәһенә тағылышқан сынйыр быуындары һымак, берәһе артынан икенсәһе, уныһы артынан өсөнсөһө һәм башкаһы алмашка килә барған шул кәүемдәрзәң яңынан-яңы

быуындары ла шул берлек төшөнсәһен онотмаҫка тейеш икәнде символлаштыра.

— Стеланы кәртәләп торған сынйырлы суйын бағаналарзы баймактар ултыртты, — тип, үзенә өстөнә тәүге гид вазиһаны алғандай, тарихи һәйкәлдең тарихына аңлатма бирә лә башланы Ирек Фәсхетдин улы. Үз сиратында хакамиәт башлығы урынбаҫары Роза Гүмәрова иһә:

— Башкорт ырыуларының тамғалары бер нисә вариантлы. Без бында ырып куйыр өсөн, “Сыңғызнамә”гә лә күз һалдык, Рәил Кузеев күрһәткән төп тамғаларзы ла иҫәпкә алдык. Бағана-стела проектының авторы — республика күләмендә танылыу алған үзебезҙең мәшһүр рәссамыбыз, сәнғәт мәктәбе укытыусыһы Рәмил Иманғолов, проектты гәмәлгә ашырыусы — Мөхәррәм Вәхитов. Проекттың иң һуңғы вариантын әзерләгәндә, Баймакта рәссам буларак та танылған Мизхәт сәсән Байрамғоловтың эскиздары ла, башка тәкдимдәр зә иҫәпкә алынды, — тине.

Карағас бағана олонон уратып сыккан ете ырыу тамғаһы баймактар ултырткан суйын бағаналарза ла кабатлана. Күренеп тора, уларзы ете ырыу союзына бүләк итеүсә “Баймак койоу-механика заводы” асык акционерзар йәмғиәте оҫталары күнәл биреп эшләгән.

Әзәрләнешә һәм урын-еренә куйылышы менән үк был карағас һәйкәл халкыбыздың “Ил төкөрһә, күл булыр”, “Күмәкләгән — яу кайтарған”, “Кәңәшлә эш таркалмаҫ” тигән мәкәлдәренәң ни тиклем хаклы икәнән тағы бер төшөнөргә мәжбүр итте.

...Бына тантаналы минуттар етте. Иң элек һүзә ошо һәйкәлдә куйыу идеяһы менән янып, башкаларзың да күнәленә ут һалған кешә, Бөрйән районы хакамиәте башлығы, башкорттоң Тау Бөрйәнә вәкиле Ирек Зарипов алды. Ул үзенә сығышында ете ырыу беренәң тамғалы ағасы урынында ете тамғалы стела асыу акцияһының Башкортостан менән Рус дәүләтенәң договор нигезендә федерацияға нигез һалыуына 450 йыл тулыуын билдәләргә әзәрләнгән дәүәрзә, Президентыбыз Мортаза Рәхимовтың 2006 йылды “Төзөкләндәрәү йылы” тип иғлан иткән фарманын, Хөкүмәт Премьер-министры Рафаэль Байдәүләтовтың шәжәрә байрамдары үткәрәү һақындағы карарын гәмәлгә ашырыуға бер миҫал булыуын билдәләне. Шул яғы менән дә уның тәрән мәғәнәгә эйә икәнәнә иғтибар иттерзе. Район хакамиәте башлығы хаклы. Йәшерен-батырыны юк, кайһы берәүзәр Президент указын да, Премьер-министрзың карарын да бер яклы аңлай. Үззәрә шулай аңлап калһа, тағы бер хәл, башкаларға ла шулай аңлаталар, шунан сығып, гәмәли эш кылалар. Дөрөҫ, “благаустройство” тигәнәң тулы мәғәнәләге эквиваленты башкорт телендә юк. Әммә икенсә системалағы бүтән телдәң бер һүзән мотлак бер һүз менән тәржемә кылырға тимәгән бит. Һәр хәлдә, рустың (ә Президенттың был указының да төп нөсхәһә, ғәзәттәгесә, ошо телдә язылған) “благаустройство” һүзән аңлатмалы һүзлектәр “оборудовать, сделать хорошим и удобным” тип төшөндөрөргә тырышһа ла, үзебезсә әйткәндә, ул кыйышты төзәйтеүзә, колағанды торғозоузы, йортто, ихатаны, урамдарзы йыйыштырыузы, тәртипкә килтерәүзә генә аңлатмай. Ул шулай ук тыуыуына 175 йыллығы зур күтәрәнкелек менән билдәләнгән Мифтахетдин Акмулла әйткәндә лә үз эсенә ала булыр. Ә был мәғрифәтсә шағирыбыз шулай тигән:

Иң әүәл паклау кәрәк эстең керен,
Эстә тулып ятмаһын һаһык эрен.
Аһ дәриға! Эс тазарһын, эс тазарһын!

Ә тарихи хәтерзе яңыртып, иҫтәлекле урындарға шул ук ерзәге, кул аһтындағы материалдарҙан, күп сығымдар талап итмәгән ошо Ғе ырыу союзына бағышланған тамғалы бағана-стела кеүек һәйкәлдәр куйып сығыу — “төҙөкләндереү” тигәнде тура мәғәнәһендә бойомға ашырыуҙы ла аңлата, Аҡмулла күз уңында тоткан рухи төҙөкләндереүгә лә тура килә.

Шәжәрә байрамдарын да кайһы берәүҙәр ырыу һәм уны тәшкил итеүсе араларҙың (аймактарҙың, тармыттарҙың, нәҫелдәрҙең һ.б.) генеалогик таблицаларын, йә булмаһа ағасы, қошо, тамғаһы, ораны һаҡындағы мәғлүмәткә генә кайтарып калдырып, калған яғын һабантуй схемаһы буйынса байрам итеү менән генә сикләнеүсән. Шик юк, быллар за мөһим, әлбиттә. Өммә, форсаты тейәме, юкмы, шул ук аҡыл эйәһе Аҡмулланың:

Китапты, фәрештәне, бәйғәмбәрҙе

Коро атын белеү менән ни файза бар? —

тигәнән иҫтән сығармау һәм уны шәжәрә байрамына яраклаштырып аңлау хәйерле.

Ана, зат-ырыу байрамын беренсе булып (1993 йылдың йәйендә), тимәк, әле өлгө алырлык бер һиндәй зә тәҗрибә юк сақта, “Шәжәрә байрамы” тип үткәргән баймактар (Ленин исемендәге колхозды тәшкил итеүсе Таулыҡай, Буранбай, Сыңғыз ауылдары) һинә эшләне. Иң элек улар был байрам өсөн бик тә уңайлы урын һайлағандар ине. Һыуы, һәр ауыл үз йәйләүен корһон өсөн дә, аш-һыу әзерләүгә лә кулай катлы-катлы әрәмәһе лә бар ине ул урындың. Был тирәләге халыҡ данлыҡлы Бөрийән ырыуының Дала Бөрийәнәнә инә. Нәк Мөхәммәтсәлим Өмөтбаев әйткәнсә, ырыуың тарихы, унан сыккан күренекле шәхестәр, урындағы фольклор һаҡында мәғлүмәттәр язылған стендтар эленгәйне. Улар бөтәһе лә әллә кайҙан ук: “Без — дала Бөрийәнә!” тип торғандай ине.

Бынан тыш, һәр ара үзенә йәйләүен короп, уны этнографик комартиқылар менән йиһазландырып, ошо кесе этник төркөмсәнәң шәжәрәһен язып (ә ул тоттош тарихты үз эсенә ала), әргәһенә генеалогик таблицалар элгәйне. Боронғо йола кануниәте талап иткәнсә, һәр башҡортқа үз нәҫелен кәмендә ғе быуынғаса белеү фарыз булһа, баймактарҙа егерменән ашыуын белеүселәр бар икәнә асыкланды. Йә ағас, йә йомғаҡ, йә баһыс рәүешендә генеалогик таблицаларҙа һуңғыраҡ быуындар фотопортреттар менән күрһәтелгән ине. Һорашып, һин шуны белдем. Был байрамға халыҡ бер йыл алдан әзерләһеп, эште бүлешеп, эзләһеү, тикшеренәү эштәрә алып барған: кемдәрҙәр баш калкытмай архивтарҙа ултырған, кемдәрҙәр урындағы фольклорҙы йыйған, кемдәрҙәр этнографик экспонаттарҙы кайғыртқан, йырсылар йыр һайлаған, сәһәндәр тел кайраған.

Шәжәрә байрамы майҙанында һәр ауыл, ара йәйләүенәң капкаһы төбөнә һөңгөлө бағауылдар баһқан ине. Был иһә, элекке йоланы иллюстрациялауҙан тыш, һәр төрлө реаль һаҡлануы сараһы ла ине.

Һәр ауылдың оҫтабикәләре кул эштәрәнә, аш-һыуға һин тиклем оҫта икәнәнә инандырмалы күргәзмәләр зә ойошторолғайны. Әле лә хәтеремдә: шишмә аръяғына йәйләү корған сыңғызарҙың өҫтәлендә һикһәнгә

якын милли аш төрө бар ине. Һәр ризык төрө һалынған һауыт астына уны эзерләү юлдарын (технологияһын) өйрөткән аңлатмалар кыстырылған. Тикшереүсә комиссияны (ә мин фәкирегеҙ шуның составында инем) аш-һыуың күп төрлө һәм тәмле булыуынан тыш, шул аңлатмаларың шиғыр рәүешендә язылыуы нык кызыкһындырҙы. Өлгө өсөн шуларҙың иң кыскаларынан бер миҫал:

Каймакка камыр баһам,
Һезгә тағы сер аһам:
Еләктән бешә йүрмә.
Урталары бөгөлгән,
Сит-ситтәре бөрөлгән,
Мейес эсенә тезелгән,
Тәмле булып күренгән.

Бигерәк тәмле күренһә лә,
Һыуынһын ул һак кына.
Турармын да һак кына,
Тәрилкәгә тезермен,
Сәй эһеп кинәнермен.
Эһәрмен сәй һәүетемсә,
Үпкәләрем йөзгәнсә...

(Йүрмәле еләк бәләһе)

Байрамда, уны колхоздың уңыштарын барлап, алдыңғыларҙы бүләкләү тантанаһына әйләндермәй, ырыу тарихы, шәжәрә һәм уларҙы өйрәнеү һәм һаклауың маһсаты, әһәмиәте, урындағы тарихты тыузырыуһы күренекле шәхестәр һақында һүз барҙы. Һәр теманың да осо республика, миллиәт язьмышы, һуверенитет маһсәләләренә килеп ялғана торҙо.

Программаға ярашлы, һәр йәйләү үзенә йыһазландырылышы, һәр ара һөнәре, үз шәжәрәләрен белеү кимәле буйынса ярышты. Ғөмүмән, таулы-кайһар үз ауылын шәжәрә байрамын үткәреү буйынса методик үзәк тип аталыуға дөгүә итмәле кимәлдә үткәрҙе ул байрамды. Әйткәндәй, “Шәжәрә музейы” тигән исемгә дөгүә итмәле шәжәрә бүлмәһе лә ошо ауылда. Ул мәҙәниәт йортонда урынлашқан. Унда әлегә байрамды ойошторған һәр ауылдағы араларың нәһәл-нәһәбенә тармактарын күрһәткән һендтар эленгән, һатта боронғо канбаһаның портреты ла бар.

Донья барында тыуым туктамай. Был — тәбиғи. Шәжәрәләр, тимәк, дауам итә. Таулыкайһар быныһын да иһәпкә алған. Унда булырға тура килһә, иғтибар итегез: әгәр ошондай һендтар коридорҙа ла торһа һәм башлана биреп куйылһа, белегез: бында түлле һалык йәшәй.

Йәһерен-батырыны юк, беззә әле лә “һайт, тигәнгә — тайт” принцибы буйынса эш итеү ғәҙәте бар. Был осракта ла шулайырак һәлдәр күзәтелгеләй. Әһә, һөкүмәт карар сығарған икән, уны үтәй һалырға кәрәк! Кәрәк, әлбиттә. Әммә һисек! Был осракта, русһалап әйткәндә, “лишь бы” тигән “кағизә” үзенекен итә. Һәм китте бөттө — вәһсәләм! Район күрһәтмә төһөрә, урында ашык-боһок, әлән-борһан итеп, әлегә “лишь бы” буйынса эш башлана... Һөзөмтәлә, шәжәрә байрамы “генеалогик таблица плюс һабантуй (йә кәзимге концерт) һемаһы” төһөн ала ла инде.

Әлегесә, өстән төшкән план, күрһәтмәне “лишь бы” принцибы бу-
йынса үтәргә күнегеү аркаһында, хәзер уны кыш та үткәрә башланы-
лар. Эйе, шәжәрә байрамы — мизгел (календарь) байрамы түгел. Шу-
лай за уны йөкмәткеле һәм максатка ярашлы итеп үткәрәү өсөн йәй
кулайырак. “Шәжәрә” һүзенең мәғәнәһе лә шуны талап итә. Ә ул
“ағас” тигәнде аңлата. Бағана ла — ағас. Утын да — ағас. Әммә
“шәжәрә” тигәндә, гөмүмән, ағас түгел, ә күп тармаклы, ботак-сатак-
лы, япраклы, кысқаһы, тере ағас күз уңында тотола. Шуға ла уға
бағышланған байрамдың да тәбиғәт куйынында үткәреләүе тәбиғи зә,
эффектлы ла, хәйерле лә була.

Бөгөнгө көндә, төрлө сәбәптәр аркаһында, фамилиялары яңырыу
һөзөмтәһендә, якын кәрзәштәрзәң никахка инеү хәлдәре осрай. Ә бо-
рон, бындай хәл булмаһын өсөн, коза булышыусы яктар ете быуынға
тиклем зат-зәүерен тикшерер булған. Бындай тикшеренеүзәр һәр төрлө
нәсел ауырыуларынан һакланыу, характерзарзы асыклау сараһы хез-
мәтен дә үтәгән.

Төрлө сәбәптәр аркаһында, икенсе милләт телендә теле асылыу
аркаһында, үзен шул тел эйәһе булған халык вәкиле тип белеүселәр
зә бөгөн бихисап. Шәжәрә байрамдары ана шуларзың да күзен асыуға
булышырға тейеш, тип беләм. Сөнки башкорттар ил иткән төбәктә
(тарихи Башкортостан ерендә) милләттә һасил итеүсе ырыузар, улар-
зың Сыңғыз хандан алған ағас, кош, тамға, оран кеүек айырыу бил-
дәләре тик башкорттарға ғына һакланған. Ошо биләмәлә тик башкорттар
һәм уларзың ырыулары үзәренең килеп сығышы, аталышы һакында
легенда, риүәйәттәр белә (фәндә улар этногенетик һәм этнонимик легенда,
риүәйәттәр тип атала).

Йәнә шул: ошо биләмәлә тик башкорттоң ғына милли эпосы бар.
Ул легендалар за, ул риүәйәттәр зә, ул эпостар за тик Урал, тик
тарихи Башкортостан ерзәре менә бәйле, мәңгелеккә шунда ереккән.
Улар барыһы ла башкорттоң боронғолоғо, борон-борондан ошо ерзән
хужаһы, асаба булыуын дәлилләүсе документ әһәмәтенә эйә. Шул
әйтәлгәндәр: ырыузар, уларзың билдәләре, ырыузарзың, халыктың килеп
сығышы, аталышы һакында легенда-риүәйәте, милли эпосы булмаған
халык Америка халқы кеүек йыйылма кәүемдән һибәрәт. Хатта милли
эпосы булыу-булмауына карап, ундай халыктарзың қасан ойшоуын
да плюс-минус рәүешендә, һәр хәлдә, фәндә “эпик дәүер” тип аталған
вақыт үлсәме ярзамында якынса билдәләп була. Ана шуға ла, мәшһүр
энциклопедик ғалимыбыз Мөхәммәтсәлим Өмөтбаев әйтеүенсә: “Асаба
башкортқа өс нәмәне белеү фарыз: беренсәһе — үзендең сығышыңды,
йәғни үз ырыуыңды (шәжәрәнде. — Ә.С.) белеү, икенсәһе — йондоз-
зарзы исемләп аңлатыу һәм өсөнсәһе — хандар тураһындағы риүә-
йәттәрзә һәм өләндәрзә белеү”. (Өләң тигәндә, ул хәзер без рус, Ев-
ропа фәне йоғонтоһонда эпос тип йөрткән әғәрзәрзә күз уңында тот-
қан һәм: “Өләң, йәки башкорт эпосы... Бәтә башкорт батырзары өләндәрзә
йырлана”, — тигән (Өмөтбаев М. Йәдкәр // Бақырға әзерләүсәһе Финиәт
Кунафин. Өфө, 1984. 190-сы, 192-се биттәр). Ә Мендә ырыуы шәжәрәһе,
“Мөхәммәтсәлим һаклы. Ул әйткәндәрзә белеү үзендең милли сығы-
шыңды асыклауға булыша. Әммә был мәғлүмәттең максаты бының

менән генә сикләнмәй. Тағы ла мөһимерәк максаты бар уның”, тигән кеүек, ошо әйтелгәндәргә өстәгәндәй итеп, былай ти: “Беленцләр. Фафил (ғәмһез. — Ә.С.) булмағызлар. Ғақыллы аңлар. Ғақылсызның бер қолагындин керүб, берсендин чығар. Имам Әғзам хәзрәтләре әйтмәдеме. Укүн, йәғни нәселдин белмәгән кеше бадишаһ алдында сүз сүзләргә (һөйләргә) ярамас. Ахыргудин хәбәр белмәгән хақимчелеккә ярамас, тиде” (Башкорт шәжәрәләре. Өфө, 1960. 50—51-се биттәр). Был ақыллы һүзәрзе шәжәрә өйрәнәүселәр һәм шәжәрә байрамдарын ойоштороу-сылар ғайзалы кәңәш итеп қабул итһә ине лә, үзәрәненә максаттарына яраклаштырһа ине. Ул сағында зат-ырыу, нәсел-нәсәп шәжәрәһе хақында һүз алып барыу менән генә сикләнмәс инек. Йәшәгән ере-беззә тыуған, таралған һәм һақланып калған милли вә рухи комарткыларыбыз, эпостарыбыз, кобайырзаныбыз, риүәйәт, легендаларыбыз, йырзаныбыз, такмактарыбыз, көләмәстәрәбез, бәйәттәрәбез һәм башка комарткыларыбыз за, уларзы ижад итеүсе, һақлаусы, башкарыусылар за, йәшәгән ауыл, район биләмәһендәге ер-һыу атамалары һәм уларзың килеп сығышының тарихы ла урындағы кәүем шәжәрәһенә бер өләшә икәнәнә төшөнөр инек. Ауылдағы аралар (тармыт, аймак, кесе ырыу тигән эске этник төркөмсәләр) һәм уларзың килеп сығышын бәйән иткән аңлатмалары хақында әйтеп тораһы ла түгел.

Ер-һыу, аралар килеп сығышының аңлатмалары үзәрә үк легенда йә риүәйәт хасил итә. Ә уларза урындағы тарих сағыла. Бына нимәһе менән киммәт улар.

Әгәр зә ошо әйтелгәндәр генә лә иҫәпкә алынһа, Ете ырыу союзына бағышланған тамғалы бағана кеүек һәйкәлдәр асып, шуларза М.Өмөтбаев әйткән ырыуларға бәйлә мәғлүмәттәр зә теркәлһә: Бабсақ бейгә, Алдар батырға, Хәйрулла сәсэнгә, Шүлгәнташқа, Йылкысыққанкүлгә — бөрийәндәр, Сүрәш Мәргәнгә, Бабиқтың “Башкортостан” тигән кобайырына — баймактар, Каһым түрәгә — стәрлебаштар, йылайырзар — ете ырыуға, юрматылар — үз ырыулары хөрмәтенә, балтастар — Салауат батырзың һуңғы яуы урынына куйған ябай һәйкәл, стелалар өлгөһөндә тактаташтар, стелалар куйыузы — урындағы тарихты, шәжәрәһе, фольклорзы белеү, башкарыу буйынса бәйгеләр үткәрәүзе программаларға, сценарийларға индәрһәләр, шәжәрә байрамдары шоу (үзебезсә шау-шоу) булыузан бигерәк, ысын мәғәнәһендә тәрбиә сараһы ла, ғилем сараһы ла булыр ине. Байрам штамп буйынса түгел, ижади яктан төрлөрәк итеп үткәрелер ине. Ирек Зарипов та үзәнә сығышында Ете ырыу берәге йыйын үткәргән урында бағана-стела асыу вақиғәһының баһалап бөткөһөз тарихи әһәмиәткә әйә булыуына, урындағы тарихтың халкыбыззың данлы дөйөм тарихының кабатланмаҫ биттәрән тәшкил итеүәнә баһым яһағанда, был сараның шәжәрә байрамдары үткәрәү хақында Хөкүмәтебез иғлан иткән қарарзы бойомға ашырыузың бер төрә булыуын, йәғни уның күп төрлә булырға тейеш икәнән күз уңында тотто.

— Тарихи комарткыларға бай булыуы менән беззәң район башка төбәктәрзән нык айырылып тора. Бының кәзәрән белеү фарыз. Сөнки үткәнде белмәй тороп, киләсәкте төзөү мөмкин түгел. Үзебеззәң тарихыбызға, рухи мәзәниәтебезгә иғтибарлырак булайык. Беззәң бөрийәнә-беззә Шүлгәнташ мәмерйәһе, “Урал батыр”, “Ақбузат” кеүек мәшһүр

эпостарыбыз аша хәзер бөтә донъя белә. Шул ук вақытта Бөрийән асылып бөтмәгән сер һандығы булып кала бирә әле. “Кәңәшле эш таркалмас”, тигән боронғолар. Бөгөнгө ошо йыйыныбыздың ата-бабаларыбыззан мираска калған изге урында үтеүе лә — кәңәшле эшебезең нәтижәһе ул. Киләсәктә лә үз-ара кәңәшләшеп, ошонда вақыт-вақыт йыйын үткәргән ата-бабаларыбыз шикелле, булған мәсьәләләрзе уртаға һалып хәл итеүгә бөгөн атқарған изге эшебез бер этәргес көс булһын! — тип тамамланы ул һүзен.

Дала бөрийәндәре исеменән Баймак муниципаль калаһы һәм район советы сәркәтибе Кирәймәргән Кәйекбирзин үзенең сығышында “элек-электән башкорттоң төп ете ырыуының аҡһакалдары, ир-азаматы... килеп, кәңәш корған, милләттең киләсәгенә бәйле оло мәсьәләләрзе хәл иткән, яу кайтарыу, кайһы ырыуға кайза мал йөрөтөү кеүек донъяуи проблемаларзы ла тикшергән, киләсәккә максаттар билдәләгән.., күп кенә тарихи факттарға шаһит булған” Атайсалда осрашыуға ифрат шат булыуын белдереп, шулай тип тә әйткәйне:

— Бөгөнгө бәләкәй генә, әммә әһәмиәте баһалап бөткөһөз ошо йыйындың изге Рамазан айы барған мәлдә, Башкортостан Республикаһы көнә алдынан үтеүе лә тәрән символик мәғәнәгә эйә. Ун алты йыл инде Рәсәй Федерацияһы составында суверенлы республика булып йәшәгән Башкортостаныбыз әлегә көндә аяғында ныклы баһып тора, алдағы көндәргә зур ышаныс менән баға. Бойондорокһозлок яулауыбыз, үзаллылык алыуыбыз халкыбыздың тарихи асылына кайтыуына, тарихи хәкикәттең тергезеленә булышыҡ итеп кенә калманы, башка халыктарзың үсешендә лә мөһим роль уйнаны... Дүрт ярым быуат самаһы элек безең ата-бабаларыбыз дәүләт кимәлендәге бик мөһим мәсьәләне — Рус дәүләте составына инеүзе — тап ошондай Атайсал яланы ише йыйын урындарына йыйылышып бергәләп хәл иткән. Уларзың сәйәси яктан тәрән белемле булыузырын күрһәткән был азымы башкорттарзы халыҡ буларак һаҡлап алып калыуза баһалап бөткөһөз мөһим роль уйнаған. 450 йыл самаһы элек барған был вақиғаның Рәсәй федерализмына нигез һалынуға этәргес булғанына бөгөн бер һиндәй зә шик юк. Шунлыктан Башкортостандың Рус дәүләте составына инеүенең 450 йыллығын тантаналы билдәләү тоттош ил кимәлендә оло сараға әйләнергә тейеш тә инде. Бөгөнгө көндә данлы Бөрийән ырыуы ерендә ошо символик стеланы асыу — был байрамға без индергән бәләкәй генә, әммә тәрән тәрбиәүи мәғәнәгә эйә булған тос өлөшөбөз ул. Был вақиға тағы шуныһы менән дә әһәмиәтле. Тарихты тергезеп, хәтерзе яңыртқан был сара — киләсәкте алдан күрә, тойомлай белгән аҡыллы ата-бабаларыбыз алдындағы изге бурысыбыззы, уларзың аманатын атқарыу за ул.

Тамъян ырыуынан вәкил булып килгән Әбйәлил башкорттары королтайы етәксәһе Иштимер Ғүмәров, Табын ырыуы вәкиле һәм ошо ырыуың исемен йөрөткән гәзиттең баш мөхәррире Самат Ғәлиуллин (Ғафури районы) һәм башка кунактарзың сығыштары ла ошондай рухта булды. Түңгәүер ырыуын йыйында Мәһәзи (Түңгәүер) ауылы кызы шағирә Айһылыу Ғарифуллина кәүзәләндәрзе.

Аҡ кейезгә ултыртып, Сыңғыззы хан итеп күтәрәүзә уғата әүземлек күрһәтеүе менән тарихта лайыклы урын алған Табын ырыуы башлығы

Майкы бейзең бөгөнгө вариштарының береһе, хәзер инде үзе лә шул ырыу аһакалы булған академик Ғайса Хөсәйенов Бөрийән районы етәкселәренең һәм, ғөмүмән, Бөрийән ырыуының тарихка, урындағы рухи хазиналарыбызды һаҡлауға, ишәйтеүгә етди иғтибар итеүенең бик тә изге эш икәнлеген билдәләне.

— Бөрийәндәрзең бындай изге эшкә әүәс икәнлегенә үзем шаһитмын. Был төбәктә боронғо язма комарткылар юллап, буйын буйлап, иңен иңләп йөрөп сыккан кеше мин. Бынан теүәл бер йыл элек миңә якташығыз Әхмәт Сөләймәнов һәм һеззә шағир булып танылған Хәсән Назаровтар менән Әтек ауылында Алдар батыр хөрмәтенә һәйкәл асыу тантананында катнашыу насип булғайны. Әле бына тағы бер тарихи һәм изге эш аткарзығыз. Элек Бөрийәнде без донъяла тиңе булмаған мәшһүр “Урал батыр” һәм “Аҡбузат”, “Кара юрға”, “Аһаҡ кола”, “Бабсаҡ менән Күсәк” кеүек эпостар, даны киң билдәле Шүлгәнташ иле тип кенә белә инек. Күптәрзе ул ошо сифаттары менән йәлеп итә ине лә. Ете ырыу береге хөрмәтенә тарихи Атайсал ерендә ошо һынлы мөһабәт һәйкәл куйылғас, был яктар менән кызыкһыныусылар бермә-бер артасак. Дәүләтселектең нигезе булған ырыуҙар союзын ойшоһторған ата-бабаларыбыз рухына хөрмәт йөзөнән һәйкәл куйыу — дәүләтсә фекеһрләгән шул быуындарзың бөгөнгө вариштары булған һеззәң үзегезгә лә хөрмәт, үзегезгә лә һәйкәл ул.

Марат Муллағоловтың да тантаналы йыйынға йыйылыусыларға әйтер һүзе күп ине. Шулай булмаһ һуң, Бөрийәнде тарихи урындарзы асыҡлап, бөтә эшмәкәрлеге менән тыуған еребез тарихы оло Ватан тарихынан айырылғыһыз һәм күптәр көнләшмәле икәнән һүз менән генә түгел, һөзөмтәле ғәмәли эшмәкәрлеге менән дә төшөндөрөүгә бар ғилемән, ижади һәләтен һалған кеше тип беләләр бит уны республика күләмендә лә.

— Бөрийәнде кайза барма, кайза баһма, кайза бакма — тарих. Хатта бына без, әле йыйын йыйып, Ете ырыуға һәйкәл асылыу тантананын кисереп, баһып торған ерзең аһты ла тарих. Унда әлегә өйрәнелмәгән мәмерйә бар. Ә ул мәмерйәлә тимер эшкәрткәндән кала торған калдыктар табыла. Тимәк, ете ырыу аһакалдары йыйын йыйыр урынды осраҡлы рәүештә генә һайламаған бында. Йыйын йыйып, кор булып, кәңәш короп ултырғанда, доһман яуы килеп баһа калһа, был төбәктең урманы, каялары ғына түгел, мәмерйәһе лә ышыкланыр урын хезмәтен үтәгән. Ә инде тимерзе ни өсөн бында эшкәрткәндәр, тиһәң, туктауһыз яу артынан яу аһып, Аһ бей батһа биргән “жалованная грамота”, йәғни договор шарттарын бозоуҙарға каршы көрәшкән ата-бабаларыбызға тимерлек тотоу тыйылған замандарҙа тимер эшкәртеү, корал койоу, кылыс кайрау өсөн мәмерйәләр бик тә ярап калған.

Тәһрибәле педагог буларак, Марат Муллағолов та бөгөнгө акцияның тәрбиәүи әһәмиәте ни тиклем зур булығын, шуға күрә лә был юлы йыйынға райондың тарих укытыусылары ла йәлеп ителеүен иғлан итте.

Йыйында һүз гел һоқланыу белдереүгә, бөгөнгө акцияның тарихи әһәмиәте һақында ғына барманы. Тамғалы бағана-стелаға алып килгән юлдарзы әзәм йөрөрлөк хәлгә килтереү көрәклегә һақында ла әйтелде. Референдум йә башка мөһим сәйәси саралар үткәрелер була калһа, Ете ырыу союзы йыйындарын үткәреү хәжәте тыуыуы ихтимал. Шуға күрә 450 тигән һан менән тамғаланған оло юбилейыбызға әзерлек

дәүерендә шуның бер сараһы рәүәшендә Ете ырыу йыйыны үткәрергә лә тәкдим ителде. Ә был юлдарзың авторы стела тирәләй кырсынташ түшәлгән түңәрәк юл һалып, шуға ете яктан ете һукмак тоташтырырға, ете ырыузың һәр беренән символлаштырған суйын бағаналар тирәләп тәбиғи ташка уларзың һәр берененә кошо, ағасы, тамғаһы, ораны һаҡында мәғлүмәт, стеланың касан, кемдәр тарафынан, Башкортостандың Рус дәүләтенә кушылыуының 450 йыллығына бағышлап асылуы һаҡында айырым тақтаташ куйыу кәрәк, тигән тәкдим еткергәйне. Ул сакта (күз алдына килтереп карағыз), өстән карағанда, бөтә комплекс ете нуры ете якка тартылған кояш кеүек күренер ине.

Митинг тамам. Йәмил Иҫәнгәлин, Дәүләтбай Рәхмәтуллиндың курай-зарынан ағылған моң озатыуында Ирек Зарипов, Киреймәргән Кәйек-бирзин, Рәмил Иманғоловтар стеланың капкаһы ауызын символлаштырған йәшел тағманы киҫеүгә, нисәмә быуат моңға, аятка сарсап ятқан тарихи Атайсал уянып киткәндәй булды. Ә йыйындағылар тәүзә үрә бағып, тын калып Дәүләтбай Рәхмәтуллин башкарыуында халык өсөн милли гимн һисабындағы “Урал” йырын тыңланы.

Арал дингезенән Алтайға
Йәйелеп ята башкорттоң далаһы.
Йырзаның күп һиненә, моңдарың күп,
Әйзә, йырла, башкорттоң балаһы!

Ахырза мулла, аят укып, иманлы эшкә фатихаһын бирзе. Ошондай изге эштәрзәнә ишле булыуын теләне. Йыйындағылар: “Амин! Амин!” — тиештеләр. Әйе, шулай ғына була күрһен!

Белешмә: Ете ырыу союзына ингән ырыуларзың айырмалык билдәләре түбәндәгесә: 1 — ағасы, 2 — кошо, 3 — ораны, 4 — “Сыңғызнамә” буйынса төп тамғалары, 5 — Р.Кузеев буйынса төп тамғалары.

Бөрйән: имән; көсөгән; “Актуған!”; яғалбай ; сүкеш , кәйлә , тире иләү ырғағы .

Катай: артыш; кауыд (бәлки, каузылыр йә һуһуттыр); “Талак!”; сеперәү (һеперәү?)   ; сүкеш .

Кыпсаҡ: карама; бөркөт; “Туксаба!” (“Тукһаба!”); тарак ; кабырға , капка , һәнәк .

Тамъян: тирәк; карсыға; “Тытыя!”; ырғаҡ ; даға , тире иләү ырғағы .

Түңгәүер: ерек; һайысқан; “Табан!”; ярым тарак   , ай .

Үсәргән: миләш; торна; “Байғун!”; койошқан   ; әүернә   , ук .

Юрматы: өйәнке; әтәлге; “Актайлак!”; һәнәк ; һәнәк .